

Констатује се да су из просторија Окружног затвора у Београду на претрес доведени оптужени Бранко Поповић, Бранко Грујић, Драган Славковић, Синиша Филиповић, Иван Кораћ и Драгутин Драгићевић, да су присутни: заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић, пуномоћници оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић, те браниоци оптужених, адвокат Миломир Шалић, за оптужене Грујића и Драгићевића и Сташевић Слободана, уз сагласност оптуженог Филиповић Синише, бранилац, адвокат Перковић Мирослав, за оптуженог Поповића и адвокат Ђорђевић Мирослав, бранилац оптуженог Славковић Драгана, који се јавља и за адвоката Ђокић Драгана, уз сагласност оптуженог Кораћ Ивана.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес **НАСТАВИ** и да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Др Миодраг Вучетић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам адвокат и долазим овде у суд на посао, свако јутро и не желим да ме стража малтретира, поготово да се позива на ствари које су у надлежности председника већа. Ја немам онај мобилни телефон и онда не морам када прођем кроз оно, не морам да предајем мобилни, него само махнем руком и они ме виде и то сам урадио, а овај један стражар ме, један једини који ме је зауставио, вратио ме тамо и каже, јави се. Ја сам се вратио и јавио. Онда ме је овај шеф страже рекао, срам Вас било, Ви сте били судија, стид да Вас буде, уносе ножеве, убијају судије и после смо ми криви. То не може да ми се каже, каже, Ви грицкате грисине и једете бомбоне и непристојно се понашате на суду. То је у надлежности овог већа. Ја у овај суд долазим четири године, сваки дан и сматрам да то, они наступају у име суда, они имају униформу. Ја никада ни са ким нисам имао никакав конфликт, никакав нож, никакав пиштољ, никакав покушај убиства нисам имао, поготово не желим да убијам судију. Према томе, не може то да ми се говори, за то је надлежан суд, поготово за понашање моје на седници већа, на главном претресу. За то је искључиво надлежан председник већа и ја сматрам да на то треба скренути пажњу. Ја ћу рећи, написаћу председнику суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Председнику суда Ви напишите, а ја ћу да видим, како се зове тај?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шеф, онај седи шеф, који ме зна тридесет година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он је шеф.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браца, шеф Браца Вам је то рекао?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја не знам како се он зове, али ја га знам, ја сам му онда рекао да је то политички његов став. Каже, Ви и Наташа Кандић правите неред у судници и каже, стидите се. Шта то значи, шта то значи, то је, мислим, председник већа по ЗКП-у води поступак. Ја морам да вршим свој посао по цену да ме Ви избаците напоље, па да ми Ви скренете пажњу, председник већа или веће, а не да ме доле стражари заустављају и да ми кажу, да ме пореде са ножем којим је убијен судија, то заиста нема смисла. Ја нисам, ја нисам човек који би доносио нож да кољем судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја ћу обавестити председника суда, надам се да ћете и Ви то написати, а што се тиче понашања у судници, он ту није био, ја не знам одакле њему такве информације, нисам га видела да је он ту био. Не знам када је он био овде да је, а што се Ви смејете? Мислим не знам шта је смешно у свему овоме, али добро.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете сведока да зовете. Дobar дан.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Дobar дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се Ви зовете?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Панић Петко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисмо хтели овог сведока. Овај први ће бити претпостављам краћи, па Ви сачекајте мало. Дobar дан.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Дobar дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је Ваше име?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Вучетић Миодраг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Гавро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Ја? 1955. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1955. године?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Добро Поље, општина Калиновик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Калиновик?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сада живите где?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: У Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Адреса, Карађорђева, Центар 3, Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте можда у сродству или у завади са оптуженима Грујић Бранком, Поповић Бранком, Славковић Драганом, Кораћ Иваном, Филиповић Синишом, Драгутином Драгићевићем?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Нисмо у никаквим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни у сродству?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Ни у сродству са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ни у завади. Да ли сте Ви сада запослени?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Радим као приватник, као ортопед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као лекар ортопед радите?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приватно?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Приватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворнику?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Идем и у Братунац и у Власеницу, те општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате ординацију у Зворнику или како?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, немам своју ординацију, идем хонорарно у Дом здравља у Власеницу, хонорарно, у Дом здравља Милићи, Братунац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте овде сведок. Ви сте овде позвани ради саслушања у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Предвиђена је и казна затвора до пет година. Ја ћу Вас сада позвати да положите заклетву, читањем тог текста заклетве испред Вас. Изволите.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разумели текст заклетве?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико сматрате да бисте се одговором изложили некој срамоти, материјалној штети или евентуалном кривичном гоњењу. Ту постоји један папир са неким псеудонимом, ако будете имали потребу да помињете то име или ако уопште знате тог човека, ја Вас молим да уместо имена кажете тај псеудоним, ту мислим да има, «Т», да ли је тако, ако уопште знате ту особу. Дакле, да не помињете то име. Добро, у току разговора можда и дођемо до потребе да се тај човек помене.

Сведок Миодраг Вучетић, од оца Гавра, рођен 1955. године у месту Добро Поље, СО Калиновик, са пребивалиштем у Зворнику, ул. Карађорђева, Центар 3, хонорарно ради као ортопед, нема своју ординацију, није у сродству, нити у завади са оптуженима, опоменут,

упозорен на дужност казивања истине, након што је положио заклетву пред судом, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом, Већем за ратне злочине Окружног суда у Београду у току је поступак против поменутих шест особа, којима Тужилаштво за ратне злочине ставља на терет кривично дело ратни злочин против цивилног становништва у периоду мај-јули 1992. године. У оптужници се између осталог помињу и ратни злочини учињени на локацијама Дом културе Челопек, Економија и Циглана, на територији општине Зворник, па смо Вас позвали, пре свега, да нам кажете, да ли сте Ви у том периоду критичном, значи, април, мај, јуни, јули 1992. године били у Зворнику уопште, ако јесте да ли сте били запослени и шта сте радили и да ли Вам је нешто познато, евентуално, о овим локацијама и о људима који су према наводима оптужнице и многих сведока и оштећених, били заточени на локацији Дом културе Челопек, Економија и Циглана. Изволите.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Овако. Ја сам, овај, радио април, мај и део јуна у Зворнику. Онда сам прекомандован у Милиће, негде крајем, крајем јуна, јули и до 20. августа. Значи негде од краја јуна, цели јули, до 20. августа нисам био уопште у Зворнику. Био сам у Милићима, била је ратна болница у Милићима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете прекомандован, да ли сте Ви били као мобилисани или шта?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Као лекар ортопед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где сте, значи, радили, април, мај и део јуна у?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Радио сам у болници април, мај и део јуна у болници као ортопед у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До ког јуна, отприлике, да ли се сећате?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До ког јуна?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, не могу се баш прецизно сетити до ког јуна сам био у Зворнику, овај, негде до краја, краја јуна сам приближно био у Зворнику, а онда сам цели јули, до 20. и неког августа сам био у болници у Милићима.

Констатује се да адвокат Перковић, уз дозволу председника већа, напушта претрес, а у наставку ће га замењивати адвокат Ђорђевић Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то болница у Зворнику, како се зове?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Болница се зове, тако се звао, Здравствени центар, Здравствени центар или Медицински центар Зворник, јер је заједно

био Дом здравља и болница, као једна здравствена установа, Здравствени центар или Медицински центар Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неко име тај Медицински центар?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, нема имена, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тако?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Него Здравствени центар, Медицински центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви и ту пре рата радили?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Пошто нема, молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте и пре рата радили у тој?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Јесам, од 1980. године сам ја радио у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као ортопед?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Прво као лекар опште праксе, од 1980. до 1984. године као лекар опште праксе. Онда сам од 1984. године до 1989. године био на специјализацији за ортопедију у Сарајеву и онда сам 1989. године до сада радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком сте радили одељењу, да ли је то ортопедско одељење или?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Не, не, на хируршком одељењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На хирургији?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Заједничко одељење и за хируршко и за ортопедију и за урологију, то је све као хируршко одељење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли можете сада да нам испричате шта се дешава од почетка ратних дејстава у тој болници, да ли се мења нешто у распореду, обиму посла?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Ја сам, морам мало увод да кажем, да би се лакше разумело. Ја сам био једини ортопед на подручју, рецимо од Требиња до Сарајева, био је само један ортопед, у Сарајеву, значи од Требиња до Сарајева био је један ортопед и од Сарајева до Зворника сам ја био други ортопед, а у рату се многоструко више повећавају потребе за хируршким кадром, хирурзима, ортопедима, уролозима, због тих рањавања и те ратне трауме. Сада Лозница која је отприлике два пута већа од Зворника, има пет ортопеда. Зворник и сада нема ортопеда од када сам ја напустио, долазе двојица ортопеда из Лознице, па ме мењају. Значи, и у мирнодопским условима Зворнику би требало најмање два, три ортопеда, а у ратним условима дупло више, значи, бар једно четири до шест ортопеда. Онда можете мислити колики сам ја обим посла имао, када сам сам морао да радим барем за три, четири човека. Ја сам радио у болници по шеснаест сати. Ја нисам уопште излазио из болнице. У болници сам спавао цели април, мај и тај скоро цели јуни у зворничкој болници, јер, практично, нисам од посла могао, имао времена да напустим, тако да ја, што кажу, нисам видео ни Сунца ни Месеца, нити сам апсолутно скоро ништа знао шта се дешава ван болнице. Због те велике преоптерећености, ја сам и сада напустио посао ортопеда, јер и у мирнодопским условима, један ортопед за Зворник је мало. Кажем Вам,

болница која је два пута већа има пет ортопеда, значи Зворник би требао бар два, три ортопеда да има и у мирнодопским условима. То је разлог зашто сам ја напустио сада, јер се у државном не плаћа рад према величини и обиму рада, него се узима стручна спрема и онај који је прекобројан кадар, исто има плату и онај дефицитарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се нешто у кадру променило од 08. априла 1992. године у болници, шта се дешава, да ли можете да нам опишете рад у болници мало, тај период, април, мај?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, променио се рад утолико што више, више је пристизало тих рањеника у болницу, него, рецимо, шта ја знам, до 08. априла, значи више је било тих рањавања, више рањеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то људи са ратишта или из зграда?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Са ратишта и из Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви знате одакле је човек, како долазе људи, ко их доводи? Да ли знате одакле стиже та траума, да кажемо?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, не знам, нисам могао баш прецизно, овај, тако, одакле су долазили, али већином су долазили са територије коју је Зворник покривао, јер зворничка болница је лечила те зворничке рањенике. Јер већ Милићи су имали своју болницу која је примала те рањенике са те општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте могли да разликујете неки случај да неко долази из борбе и неко ко је рањен, а да није био у борби, повређен или тако нешто?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Како, не разумем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рецимо, долази неко са ратишта, рањен у борби и неко ко није, да ли сте имали неке друге трауме, осим неких траума са ратишта?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, ови са ратишта, може се препознати те ране од метка или шта ја знам од гранате у односу на другу врсту рањавања, не знам, неким рецимо хладним оружјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали и таквих случајева?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, ређе, ређе су биле те повреде хладним оружјем или шта ја знам или саобраћајне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти људи који су долазили допремани у униформама или у цивилу или како?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, већином, испочетка, испочетка, било је понеко ко није имао униформу, нису сви могли да дођу да набаве униформу, тако да је понеко био и без униформе, а рањен, тако да нисмо знали баш да ли је он рањен у својству цивила или као борац, јер сви нису с почетка ни имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су рађене обдукције у болници?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Обдукције нису рађене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Уопште, овај, јер ми немамо, немамо патолога, зворничка болница ни сада нема патолога који ради те обдукције,

поготово тада нисмо имали патолога који би радио те обдукције, тако да обдукције нису рађене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли се сећате да сте имали случајева да донесу неко лице које је преминуло?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, било је смртних случајева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који већ дођу, а да нису живи, да их донесу, не да дођу, да их донесу, а да нису живи? Значи не они који умру у болници, од последица.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Било их је који су на путу до болнице изумру, рецимо, искрваре на путу до болнице искрваре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је ту била процедура? Да ли исто зову лекара или?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па то су процедуре, да се, овај, констатује смрт да ли је наступила смрт, да ли је, овај, има шансе да се предузме нека реанимација, оживљавање или је наступила смрт. Ако је наступила смрт, има мртвачница, возе се у мртвачницу болничку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре мртвачнице имали нека процедура да се утврђује узрок смрти, време смрти?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, сада колико је време дозвољавало. Некада од те велике преоптерећености, овај, није се баш могло до у детаље ићи, овај, тачно време смрти, јер Вама обим посла и пацијената, диктира колико Ви можете времена да посветите пацијенту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли нека процедура да се нека папирологија ту, везано за лице које је умрло, да се нешто попуњава, неке потврде, нешто?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Обично се напише налаз, лекарски налаз тога који је извршио преглед, напише лекар свој налаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Умрлог лица?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Свој налаз, мишење своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како може да да мишљење о узроку смрти, ако се не ради обдукција?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: То, овај, ту је било доста грешака, могу да кажем, јер без обдукције, без обдукције не може се сто-посто узрок смрти. Па и сада, ево и сада, рецимо ова беба која је умрла у приватној тој клиници трогодишња, морали су обдукцију да врше да би сигурно знали шта је узрок смрти. Значи, у мирнодопским условима у једном великом, милионском граду, универзитетском граду, не могу са сигурношћу, сто-посто да поставе дијагнозу, тражи се обдукција. Па, претпоставља се да има бар десетак посто погрешних дијагноза без обдукције, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу, у погледу узрока смрти?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Имају неки случајеви који су замршенији, који се не могу, дијагноза тачна, прецизна поставити без обдукције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се сећате, ако донесу неко лице које није више живо, да ли сте вршили, ако не вршите обдукцију, да ли сте вршили спољашњи неки преглед тела, леша, да ли сте скидали гардеробу, да ли се

дешавало да не скинете гардеробу или је то било обавезно? Мало ако можете око те процедуре да нам испричате, чега се сећате.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Да Вам кажем, велики је то био обим посла, тако да, тешко се сада сетити свих детаља и појединости, али вероватно да се понекада десило тако да су мртвог човека мени довели да констатујем да ли је жив или мртав, да констатујем смрт, то је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте онда предузимали?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте предузимали, каква је била, прво да видимо, редовна процедура, шта радите када донесу тело?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, прегледамо, прегледамо пацијента, притисак, пулс.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, мислим ако је већ мртав?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: ЕКГ, ако је мртав, онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је процедура, редовна и да ли се некада од ње одступало?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, ништа, само редовна, напишемо *egzitus letal*, смртни исход.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А узрок, природни, насилни и то?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Када кажем, када смо у могућности, напишемо и узрок смрти, када можемо са сигурношћу да одредимо, узрок смрти. Некада, поготово ако је природна смрт, а Вама доведу мртвог, не можете са сигурношћу знати шта је пре тога довело до смрти, јер су Вам већ и мртвог човека и довели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, како можете да напишете, а кажете, са сигурношћу?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Онда напишемо да је мртав довежен, јер нема дисања, нема рада срца, ЕКГ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте скидали одећу са тих лешева које су доносили?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одећу, да ли сте скидали са лешева?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, скидали смо одећу, то обавезно морамо скинути одећу да видимо да нема, да нема, овај, да нема, кажем, неких рана, неких спољашњих знакова повреде, али опет се ограђујем, кажем, деси се да, рецимо, када је акција, па прилив велики рањеника, онда Ви немате, све да хоћете, не можете сада овај је мртав, а овде о секундама се ради да неке спасите, Ви морате то, да тако кажем, скратити тај део посла, па овамо спашавати оне који су још живи и којима секунде могу да значе живот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још било лекара који су радили тај посао?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Да, било је, па хирурзи, сви хирурзи су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Су могли да попуњавају те потврде о смрти и то?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Да, сви хирурзи су то попуњавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да се вратимо на ову нашу конкретну тему. Да ли Ви знате да је било неких заробљеника на територији општине за то време, мај, јуни, јули? Да ли сте чули за тај Челопек у јуну месецу?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Да, чуо сам, али ја не знам, јер ја, кажем, због преоптерећености посла, ја сам био у болници, кажем. Мене је један који је сада, тада био на специјализацији са хирургије, сада чини ми се да ради у болници у Зрењанину, дечији, он је дечији хирург, за мене је говорио – роб Републике Српске, зато што сам највише радио, најоптерећенији био, јер било је четири или пет, не сећам се, хирурга. Значи, ипак су они мање били оптерећени од, више су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у том јуну, док нисте, кажете не знате баш ког јуна сте отишли, у том јуну док сте били, шта сте чули за тај Челопек?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Не, мислим да погрешну особу питате, кажем Вам, ја сам био најоптерећенији медицинским радом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисам питала да ли сте ишли тамо, претпостављам да нисте, него да ли сте чули нешто?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, ето чуо сам да су тамо били неки заробљени у Челопеку и ништа више не знам о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било некада неко да је рекао да треба неки лекар да оде тамо нешто, неким поводом, повређивања људи и тако даље?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Неки су ишли, неки су ишли доле лекари, овај, да, тако превију, да прегледају, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су ишли доле?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Тамо, Челопек, било је у Стандарду, Стандард то је била стара фабрика обуће, ту је био, били су смештени лакши рањени, рањеници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ком то периоду причате?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, то је било цели, то је био цели период је тај Стандард био, цели рат су ту лежали лакши ти рањеници којима се укаже прва помоћ, у болници или оперишу, па то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су то рањеници, да ли су то војници са линије, борци, шта?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било у Стандарду, нека здравствена установа, шта?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Стандард је била као здравствена установа. Ту су радили лекари опште праксе, овај, пошто ту нису радили операције, значи, све они који су животно угрожени и којима је требала операција, збрињавани су у болници у Зворнику и после када се оперишу и када тај постоперативни период критични прође, с обзиром да је места увек потребно у болници, онда су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какав је то био објект у Стандарду, то је у Каракају?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Пре рата је Стандард била фабрика обуће и онда је она пре рата већ пропала и онда су ту адаптирали ту фабрику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У шта?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Обуће у тај, да тако кажем, стационар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми то сада први пут чујемо, ми смо чули да је тамо била касарна, да су тамо били неки добровољци, да су били војници?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, било је, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то исти објекат или?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Била је и касарна, а било је и, лежало је и рањеника, ту лакших.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мене занима ово везано за овај Дом културе у Челопеку. Да ли Вам је познато да су тражили неку помоћ?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Не знам, од мене није нико тражио, нити ме је обавестио, нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте чули да је био неки други објекат где су људи затворени, Економија, ова Циглана?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Чуо сам за Економију, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то период када Ви чујете?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, то, то не бих могао рећи, тачно који је то био период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, Ви сте рекли, тамо сте април, мај, јуни, да ли на почетку, на крају или када?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Не могу се, не бих се могао сетити периода када је та Економија и то, кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било у време док сте Ви још тамо били, пре него што сте напустили?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Било је ту сада, кажем Вам, не могу, петнаест година је то прошло, али кажем, у ратном периоду сам чуо да је то постојало. Не могу, не бих могао прецизирати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, да ли има ту неких људи којима треба лекарска помоћ?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Кажем, мене нико није звао за помоћ тамо да идем, нити ме је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте сазнали да је неко лице које је довежено ту, баш из тих објеката довежено у болницу, било живо, било мртво, било рањено?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Можда је и довежен неко, сада ја не могу сто-посто тврдити да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви утврђивали, одакле потичу та лица која долазе, оно што сам Вас питала на почетку, рецимо ако неко мртво тело донесу? Да ли сте присуствовали пријему, на пример, тих лешева, за које издајете потврду о смрти, када је лице већ довежено мртво? Да ли сте присуствовали?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Ја кажем, ја сам најмање од свих запослених присуствовао тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том тренутку када довозе?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Лешевима, јер сам, кажем, имао посао више са живим и рањеним и болесним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то изгледало када се довезе неки леш, да ли сте видели некада? Где то иде физички, како то изгледа, тај пријем у болници?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Не знам, можда је кажем било неки леш којем сам ја присуствовао, али не могу баш са прецизношћу да се сетим, неког посебно леша. Али, кажем, најмање сам ја због те презаузетости, јер сам, ту су се у болници у рату лечили и цивили, не само рањеници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви знали име и презиме лица у моменту када вршите евентуално преглед неког леша или тако нешто?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Не знам име и презиме ниједног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли Вам они кажу о коме се ради или Ви прегледате а не знате личне податке тог лица?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, вероватно се узму подаци о имену и презимену, мора се записати ко је прегледан код кога је установљена смрт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам нешто говори име Медицински центар «05. јули» Зворник?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, то је тај центар, Медицински центар «05. јули».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «05. јули» му је име?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Да, звао се «05. јули», ето, Медицински центар «05. јули» Зворник, то је тај центар где сам ја радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је попуњавао те потврде о смрти, ко је писао, да ли лекар или неки радник?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Сигурно је писао онај ко је вршио преглед, ко је вршио преглед и ко је констатовао смрт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ми ћемо Вам сада овде предочити, ми имамо једну потврду о смрти за лице Даутовић Несиб. Потврда гласи од 13. маја. Ми смо то добили из Хашког трибунала, ову потврду са лекарским извештајем о смрти. Овде је откуцано Ваше име, па да Вас питамо, да ли можемо да ставимо на документ камеру, прву страну па после другу, да погледате ово, да прочитате и да покушате да се сетите, ако можете о чему се ту ради. Да ли може режија, документ камера да се укључи? Ми смо морали два пута да тражимо, јер нам је дошла само једна ова страна, па је преликано позади, а сада ћете видети и другу страну, пише место рођења лица, последње пребивалиште, име оца, име мајке, ово је број под којим је заведено у Трибуналу, у доњем десном углу. Да ли можда препознајете рукопис овај?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Препознам, ово није мој рукопис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Ваш рукопис?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Није мој рукопис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на другој страни, пише потпис. Да ли је ово Ваш потпис?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Јесте, то јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и каже горе, спољашњим прегледом леша, установљено да није умро насилном смрћу и ово откуцано, 13. мај Зворник,

1992. године, узрок смрти, време протекло од почетка болести до смрти, болест или стање које је непосредно изазвало смрт, ништа нема, стања која су могла утицати да дође до смрти, нема ништа. Да ли сте Ви можда имали писаћу машину? Кажете, рукопис није Ваш, то је уписано рукописом, а ово што је куцано, да ли сте Ви куцали или је и то опет неко други куцао?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Ја мислим, ја мислим да сам то ја, овај. Чуди ме да нема мог факсимила. Не видим, овај, не, не видим мој факсимил овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро? Да ли сте увек уз потпис стављали факсимил или не?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, већином сам стављао. Чуди ме да нема мог факсимила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада куцали Ви тај кратак?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Куцам на машину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На машини сте куцали?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Да, да. Да ли је могуће да сте Ви ово откуцали изнад потписа?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Могуће, не искључујем, не искључујем могућност, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како можете да нам прокоментаришете ово, да је спољашњим прегледом леша установљено да није умро насилном смрћу?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, ето значи да споља се није могло видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да се сетите?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Да има неке, неке ране, неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ране?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Да, повреде, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А евентуални хематоми или нешто, нагњечења, неке контузије?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Хематоми спољашњи ретко да би могли бити узрок смрти, овај, спољашњи, ако, јасно нема неких унутрашњих крварења и хематома, али спољашњи хематом не би могао да доведе до узрока смрти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би се констатовао да је био неки хематом?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Вероватно би се констатовао ако има хематом неки већи који је јасан, овај, мада, кажем, да хематом спољашњи не би могао бити узрок смрти, насилни, спољашњи хематом, то значи крварење, крвни подлив, који је под кожом, шта ја знам, у масном ткиву, у мишићима, који нису витални органи, није нека велика количина, губитка крви и не би могли да доведу до и да су били крвни подливи и хематоми, овај, споља, они не би могли бити узрок смрти, насилне смрти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да је било доста грешака. Шта подразумевате под тим, ако није рађена обдукција?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Рекао сам Вам да, овај, се не може, поготову када Вам мртвог човека доведу, ако нема споља неких рана, већих,

поготову шта ја знам ватреним оружјем, утврдити сто-посто шта је узрок смрти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, зато што у оптужници се ставља на терет неколицини окривљених да су управо то лице тукли, извели из просторије на Економији и тукли разним предметима и да је то лице од тих удараца управо и преминуло. У оптужници додуше не пише којим средствима, али сведок тај, под псеудонимом «Т» који се налази ту на том листу испред Вас, син покојног лица које је овде у потврди о смрти назначено, објашњава да је његов отац изведен напоље, да је тучен и објашњава да, када је поново убачен у просторију, да је умро, а да је на глави имао неку црнину и угњечење од неког предмета испод срца, тим речима то објашњава, да је видео да, када је човек ушао, да је покушао да му врати језик, да му масира срца, али да је он тада издахнуо. Исто тако и други сведок који је био заточен ту на Економији, помиње да је један оптужени тукао унутра, касније покојног Несиба, да га је извео напоље, да је он ударан неким кундацима, палицама, безбол палицама и да је он ујутру већ умро, након што је враћен у ту просторију.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Да су биле ране по глави или не знам где, биле би наведене дијагнозе, то споља што се види, била би наведена дијагноза да има рана на глави или не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не кажу они ране, него нека, ево како каже, угњечење у пределу срца, не у смислу ране, него угњечење?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Кажем, нагњечења спољашња по телу, овај, не могу бити узрок смрти, јер ту нема виталних органа. Може једино крварење унутрашње да буде узрок смрти, да се не види споља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не може да се види?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Да, то не можемо споља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како може бити проузроковано?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: То се обдукцијом види, зато се и ради обдукција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како може проузроковано бити то унутрашње крварење, да ли може ударцима?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може ударцима да буде проузроковано крварење унутрашње?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Ударцима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Може бити унутрашње крварење бити изазвано ударцима, тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А каква је спољашња манифестација?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Споља може да не буде, рецимо, шта ја знам, овај, рецимо, да пукне јетра. Ви споља немате никакву манифестацију, а да имате крварење из јетре унутрашње које се накупља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И летални исход?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: У трбушној шупљини, рецимо, а да споља немате никакву манифестацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви практиковали, када донесу тако неки леш, да питате тога ко је донео, одакле то лице, како је умрло, да узмете неку анамнезу, неки краћи извештај да бисте знали у ком смеру да утврђујете евентуални узрок, преглед да вршите?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, извршимо преглед и ако споља, ако споља не видимо ништа, онда не можемо ништа даље ни тражити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли сте питали, на пример, донесе се лице па тражите тога ко га је довео да питате, одакле је и како је дошло до смрти, да бисте имали, знате, у саобраћајки обично се каже, лекар узима изјаву од лица да би знао у ком правцу?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Не могу се ја сетити да ли сам питао, али рецимо, ако споља, ако споља не видите никакве знакове трауме, онда шта год да Вам он, он и да Вам каже да је био ударац, Ви не видите споља да има неки знак трауме, повреде оне. Може он и да каже да је ударан, а Ви споља не видите. Да су то мирнодопски услови, јасно, то би се обдукција урадила и онда би се установио прави узрок смрти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви кажете, никада нисте сазнали да су нека лица са тих локација, Економија, довођена ту?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Никада нисам био на Економији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да су довођена у болницу? Схватила сам да сте били стално у болници, ту сте и спавали.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Јесте, спавао сам ту, стално био. Па, нема, долазили су од сваке из свих места, али нисам ја питао одакле он долази. Ви немате пуно времена ни да питате оне битне ствари, шта га боли, шта је повређен, овај, на шта се жали, од тог превеликог броја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели некада војску, полицију да довози неке лешеве у болницу или повређене, рањене?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Обично, обично тако најбољи, тако друг, пријатељ, доведе тог рањеника, саборац. Било је таквих случајева да доведе саборца, свог рањеног друга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неке проблеме у раду у болници, у току маја, јуна, Ви лично или да је било неких проблема?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Упали су, једном су упали у болницу неке паравојне формације, чини ми се да је било негде око половине априла, па су малтретирани, малтретирани су све лекаре и Србе су малтретирани и тада је, тада су се и неки Срби били кратко, напустили, побегли из болнице због тог малтретирања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком смислу је било то малтретирање?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су малтретирани, физички, психички, шта, вербално, како?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Упере оружје, овај, пуцаћу у тебе, овај. Тада је било, на почетку рата била су, била су и два на хирургији, два

муслиманска лекара. Један је, ја мислим да је управо тада, после тог упада тих паравојних формација, када су они малтретирали, поготову те муслиманске лекаре, али и српске лекаре, онда су ова два муслиманска лекара, један је био ортопед, Мирсад Хајдаревић, а други је био уролог, Фидахић Ибрахим и то негде, отприлике, половином априла су они и напустили због тог малтретирања. Кажем, напустили су били, кратко и српски поједини лекари, рецимо Продановић Лазар, хирург, овај, због тако упере оружје, пуцању, овај у вас, прете ове, прете оне, дружите се са Муслиманима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било особље муслиманско, можда медицинске сестре, техничари, да ли су остали они у мају, јуну?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Било је, на почетку самом било је неколико и муслиманских сестара, али кажем, то је можда на самом почетку, тако у априлу, првих петнаестак дана априла и после су они, после тог малтретирања, сви напустили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они отишли или им је прекинут радни однос, како је то било?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Они су, ортопеди, уролог, они су, ортопед је био ожењен Српскињом из Шапца и онда је он отишао у Шабац, прво ту, код пријатеља у Шабац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли му је престао радни однос или како?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли му је престао радни однос у болници?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Престао му је радни однос. Није се он више никако враћао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се враћао?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: И радни однос му је престао. Он више никако, од половине априла се више није враћао, ни долазио, ни радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни дан данас?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Ни дан данас, он је сада у Аустрији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Аустрији?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, које су то паравојске, да ли су то били неки познати, неке формације, да ли сте утврдили како се зову те групације?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Било их је, да, те Арканове војске, ако је она та паравојна, како су је звали, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су упадали?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Али, Аркан је упадао у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Видео сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он ту тражио?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, он је, он је, овај, више имао примедбу, неку примедбу више на ту хигијену болнице. Ставио је, то је било и кржаве одеће, обуће, крви по поду, патосу, амбулантама, тако да је он више критиковао то, ту нехигијену у болници која је била, него. Није нас Аркан малтретирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су били ти који малтретирају?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Директно, али кажем, неки мени непознати, пре њега који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформисани?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Упадали, униформисани су малтретирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви нешто реаговали на то, да ли сте се некеме жалили?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Шта ћемо реаговати, они наоружани, не смете да се јавите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се жалили некеме?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, ево овај, у Требињу, у Требињу, овај, што је бранио Муслимана, убили су га. Ево сада хоће споменик да му у Требињу подигну, младић један од двадесетак година који је бранио у Требињу Муслимана од Србина, бранио Муслимана и убили су га Срби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ком периоду причате, тада 1992. године?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, негде у ратном периоду, тако да се нисте смели јавити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам да ли се неко од управе болнице, директор или неко обраћао некеме из власти да се ту нешто догађа или није?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: На почетку је био директор Муслиман Јелкић Мухамед. Он је ја мислим негде до краја маја све био у зворничкој болници, тако да је он можда понајбоље упознат са свим тим дешавањима до краја маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Ви познајете Грујић Бранка?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, из виђења, тако, пошто је Зворник мали град, тако смо се виђали у пролазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, на којој је он био функцији тада, мај, јуни?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Не знам, да ли је био председник општине, не знам, не знам, он је тамо у општини обављао неку функцију, не знам ни ја, кажем Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за Павловић Марка?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Е тај је долазио у болницу, Павловић Марко је долазио у болницу. Чуо сам то име и презиме и он је долазио неколико пута у болницу и овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: На хирургији, тако седео, причао, али није ни на који начин никога малтретирао, бар ја да сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто је долазио?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, не знам шта је, које је послове обављао. Више је у болницу долазио, како сам ја стекао утисак, да се одмори и поприча мало у том слободном времену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај човек?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Ништа више не знам, него то што сам чуо да се зове Павловић Марко, а како му је право име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте чули?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, тако у комуникацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви лично са њим седели ту када он дође да пије кафу?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, и ја сам био, понекада, тако, можда на кратко ту, када је он разговарао са осталим хирурзима. Кажем, пошто је хирурга било мало више, четири, пет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су причали, о чему?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, прича није била у вези рата. Прича више овако необавезна, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како кажете, не знам да ли му је то право име, откуд знате да, кажете, не знам да ли му је то право име?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Не знам да ли му је право име, тако су га оловљавали, али како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто мислите да му то није право име?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Нисам видео му личну карту и нисам га пре у Зворнику никада виђао, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је тај човек радио тада у Зворнику, да ли је он био на некој функцији или је био неки обичан грађанин који се ту доселио или, да ли је био у цивилу, у униформи?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Не знам коју је функцију обављао, шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у цивилу или у униформи када дође?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у цивилу или у униформи?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: То баш са сигурношћу не бих могао сада, овај, да, чини ми се да је у униформи, не могу баш сто-посто тврдити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неки објекат Суд за прекршаје, да је и ту било неких људи затворених?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Суд за прекршаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Где, у Зворнику?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: У Зворнику има суд, али да ли је некеме суђено, то боље судија и адвокати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли знате да су неки повређени, рањеници у том суду, људи?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Нисам упознат са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте знали неку докторку Белу?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Она је била, докторка Бела је била у Стандарду један од лекара опште праксе, која је ту, где су ти лакши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То у Стандарду?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Стандарду.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: У Стандарду, да, она је радила уз још три, четири лекара опште праксе. То је надимак Бела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате неку докторку Наташу?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: И Наташа је била ту, и у Стандарду. Она је, она је сестра од хирурга који је радио, доктор Луговски. Она се Луговски презивала, девојачко, тада је девојка била. И она је у Стандарду доле радила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је она била лекар?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је она некада ишла у неке објекте да пружа помоћ неким рањеницима, та Наташа или ова Бела?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Не знам, пошто су они доле били одвојени, кажем, то би ови лекари, Бела, шта ја знам, овај, Беговић Зоран и ти лекари који су ту били, могли више о томе да кажу, о тим лекарима, шта су радили, где су ишли, куда су, где су пружали помоћ, овај, јер ми смо, кажем, претежно у болници, где су биле операционе сале, радиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули за објекат Герина кланица?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Герина кланица, тамо у Каракају, да ли сте чули за такав објекат, Герина месара?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за «Алхос»?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Алхос», фабрика?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: «Алхос»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, чуо сам за «Алхос».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је ту било неких лешева, да су и ту неки лекари долазили на неки спољашњи преглед леша, да ли сте Ви у то били нешто укључени?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Чуо сам да су долазили неки лекари, али сада, велики је период, петнаест година, не бих могао да се сетим који су, ко је од њих ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ишао неко из болнице «05. јули»?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Било је, из болнице су некада ишли, овај, звали су, ако треба нешто, ако је нешто теже да помогну лекарима опште праксе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите теже?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, рецимо, ако је нека већа рана коју треба обрадити, тежа рана коју лекари опште праксе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, о лешевима причамо, не о ранама?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: А о лешевима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, не знам, ја нисам ниједан леш тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате да су негде биле веће групе лешева, па да су радили неке обдукције?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Ниједан леш тамо нисам видео, нити сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где тамо?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Спомињете «Алхос»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: У «Алхосу»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Ја нисам у «Алхосу», бар ја нисам видео лешеве. Ја не тврдим да их није било, али ја их нисам видео, јер нисам био присутан да сам могао видети те лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта кажете звали су, на кога то мислите, звали су ако има неки тежи случај, ко зове?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, кажем, понекада су лекари из болнице одлазили доле. То је све Каракај то подручје, и Стандард где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су одлазили, у Стандард?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: У Стандард.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту где је та испостава?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Да, да, где је тај стационар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стационар, где су били лакши?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Јесте, где су лакши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то били Срби или Муслимани?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: То претежно су Срби ту били, али су понеки и лакши муслимански су лежали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овој овде потврди о смрти уопште није попуњено ово, лекарски извештај о узроку смрти, цела ова рубрика?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, кажем Вам, када не знате узрок смрти који не можете споља да утврдите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда стављате, како онда куцате да није умро насилном смрћу?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, зато што нисам видео споља никакву рану, овај, већу која би могла да доведе до узрока смрти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сада сте управо рекли да може да буде насилна смрт ударац у јетру, искрварење, а да се то не види споља?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Оно, на основу, зато је и написано на основу спољашњег прегледа. Нисам ја написао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то оно што кажете да постоји могућност грешке?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Да, друго да сам ја написао, на основу обдукције и спољашњег прегледа, онда ако је умро насилном смрћу, овај, онда би се могла моја грешка установити, ако је била насилна смрт, а рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи онда да ова констатација дозвољава грешку?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Дозвољава грешку за оно унутрашње, кажем, крварење и унутрашњи, да тако кажем, узроци смрти који се не виде споља, као што је рецимо, ево, унутрашње крварење, пуцање, рецимо јетре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Или неког, па може да пукне од ударца јетра, овај и да изазове то унутрашње крварење. Јетра и слезина пукне, рецимо

и при саобраћајном удесу од тупог предмета, тупог удара. Али Ви, човек када је жив, видите пада крвни притисак, пада, убрзава се пулс, то су знаци да губи крв, да има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, самим тим што је констатовано спољашњим прегледом леша, Ви дозвољавате могућност грешке?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Ја само тим сам констатовао да споља нисам нашао неке ране које би могле да доведу до насилне смрти, али не могу гарантовати, кажем, те унутрашње повреде које се не виде споља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисте радили обдукцију.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Да можда нису биле присутне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И никоме није рађена обдукција?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни код кога није рађено, нисте уопште имали обдуценте и патологе?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Патолога нисмо имали ни тада ни сада. Зворник још нема патолога. Сада ми шаљемо у болницу патологу за те неке случајеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, господине Вучетићу, да ли сте Ви знали ово лице Даутовић Несиба, пошто кажете, Зворник је мали?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Нисам га познавао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Нисте?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Нисам познавао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А реците ми, ове податке у овој потврди о смрти, видим попуњено је, датум смрти 12. мај, па онда име оца, мајке, одакле ти подаци?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: То мој није рукопис, вероватно је медицинска сестра узимала те податке и то, пошто то није мој рукопис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте није, али одакле је могла она то да зна?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Могла је, увек је присутна и медицинска сестра са лекаром.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, али, имате леш, да ли неко то лице, тај леш је донео или?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Ја не могу да се сетим, вероватно је на неки начин леш донешен у болницу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли се дешавало некада да из неких простора где су неки људи били заточени, да се доносе неки лешеви? Да ли знате за такву неку ситуацију?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Затвора неких је, кажем, било, али то, доле, шта ја знам, то можда, то подручје Каракаја, али то мислим да је кратко, кратко су ту држани затвореници, врло кратко.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ја Вас питам, да ли се дешавало из таквих неких затворених простора да вам доносе леш?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, вероватно, вероватно да је и одатле, могуће да је леш некакав донешен, на преглед, па се констатује, лекар је тај који треба да утврди смрт, да ли је лице живо или је мртво.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: То када кажете вероватно из таквих неких затворених простора је доношен, ко је тада доносио лешеве у центар?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Ко их је доносио?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Не знам, откуд ја знам у болници, у болници, овај, ко преузме тај леш. Врло често и нисам у том моменту ту и када леш, него сам на оделењу, у операционој сали, па ме касније зову да дођем да погледам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, као лекару вероватно Вам треба информација, Вама информације даје лице које је донело леш, Вама као лекару је вероватно требала информација како је тај човек умро?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Сестра је ту присутна, која узима те опште податке, име, презиме и уписује, често се и у протокол то уписује, ти подаци.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, име оца и ово, а податак на који начин је тај човек умро, ко то узима, да ли то сестра узима?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Не знам, да ли је неко питао, како је тај умро, овај, то не знам, шта би када га већ мртвог доведе, а споља немате никаквих знакова трауме, не знам шта би га питали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, логично је у тој ситуацији да се лице које донесе леш пита, како је тај човек умро, шта се то десило, тај који донесе леш није сам дошао?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, вероватно се и питало, нема ту никаквих података.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ја Вас питам у начелу, каква је била процедура, да ли то сестра испитује то лице које донесе леш или Ви као лекар?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Лекар, лекар то поставља питање како је умро, али то Вам не мора бити меродавно оно што пратња каже, да је умро. Могу они да кажу шта хоће, да је умро или на овај или на онај начин. Али, ја имам једину, објективну ствар, оно што видим пред собом. Анамнеза и ти подаци, не морају бити тачни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам Вас ја питала, како узимате анамнезу, тај који донесе? Да ли сте Ви некада причали са човеком који донесе леш?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Питање је да ли је неко из пратње ту и био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам да ли је уобичајено Ви тражите да видите лице?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Не знам, вероватно можда нико није из пратње ни био ту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, видим ове податке, име оца, датум смрти, то указује да га је неко донео и саопштио те податке, разумете, чим је у овој потврди о смрти?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Једноставно, ваљда када је прегледан и утврђена смрт, тај датум смрти.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, ове податке или сте Ви знали тог умрлог или сестра, ако није био присутан тај који га је донео, постоји име оца, име мајке и датум смрти. На основу чега сте Ви утврдили онда датум смрти?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, вероватно, имали су подаци неки. Можда је имао личну карту уза се, па смо одатле.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Из личне карте датум смрти?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Не, датум смрти, кажем, тада, тај дан који смо ми прегледали и установили датум смрти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, датум смрти на првој страни, 12. мај, а потврда 13. мај, у Зворнику, 13. маја, има овде горе, само је било прекривено – дан, мјесец, година?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Значи да је мртав сутрадан довежен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај који је писао.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Тај је мртав довежен у болницу, значи сутрадан мртав довежен у болницу, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зна да је јуче преминуо?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Са личном картом довежен. Па, вероватно тај ко га је довезао је рекао да је јуче умро, дан пре да је умро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли Вам тај ко га је довезао каже, он је умро природном смрћу и тако даље?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Не знам шта је он рекао, тај, тешко да ја сада могу пре петнаест година тврдити шта је тај рекао и не знам уопште ни ко га је довео, нити, овај, ни шта је рекао тај који га је довео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми још једно, пошто кажете, није се радила обдукција и нисте могли са сигурношћу да утврдите узрок смрти.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Ја кажем спољашњи да није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Само мало сачекајте питање. У ситуацијама када нисте могли са сигурношћу да утврдите, да ли сте у тим потврдама писали уопште узрок смрти?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, нисам, зато и нисам написао узрок смрти. Има доле овде рубрике где се пише узрок смрти, али пошто ја нисам узрок смрти, онда те рубрике ниже су остале празне.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесте, то је коначни закључак, али сте овде о узроку смрти која се попуњава за сва лица умрла ван здравствене организације, унели податак да није умро насилном смрћу.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: На основу спољашњег описа, ја сам се оградио, ја сам написао, на основу спољашњег описа, нисам написао на основу обдукције. Ја сам се оградио да је то само на основу спољашњег описа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Тако пишете, значи у тим потврдама?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Тако ту и пише, на основу спољашњег описа, да је узрок смрти само утврђен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: У тим ситуацијама, зар није логично да се пише, нема спољњих повреда?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, то, значи када нема спољашњих повреда, онда не може узрок смрти спољашњи да се одреди. Ја сам зато и написао, на основу спољашњег прегледа, овај, да нема знакова насилне смрти.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Председник већа Вас је то већ и питала, па је указала овде на исказе неких сведока који потврђују да је управо ово лице повређивано, пре саме смрти да је повређивано?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, ја нисам ту нашао никакве спољашње повреде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли сте сваки пут у свакој ситуацији те лешеве прегледали?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, ја сам, када морате налаз да напишете, морате прегледати леш да би написали налаз, не можете напамет написати, да бар нисте споља прегледали леш.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте данас изјавили да због преоптерећености није се могло.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Хоћете само мало да ближе микрофону да Вас чујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Због преоптерећености изјавили сте данас, није се могло посвећивати пуно пажње око чињенице времена смрти. Због те преоптерећености, да ли сте могли посвећивати пуно пажње око узрока смрти?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Тачно, рекао сам да сам преоптерећен и да могуће је да нисам имао довољно времена да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ни у погледу узрока смрти?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Пуно да детаљније посветим пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чему?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Али то за спољашњи преглед, за спољашњи преглед, то не треба много времена, скине се пацијент, прегледа са предње стране, окрене погледа са задње стране, погледа глава, у коси да нема каквих рана, ту не треба много времена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Схватио сам да Ви знате шта се налази у овој потврди о смрти и који делови се попуњавају, па бих Вас ради коначног разјашњења питао следеће: на другој страни, дакле, стоји Ваша констатација

коју Ви не поричете, да спољашњим прегледом леша није установљено да није умро насилном смрћу?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако на истој тој страни није попуњена рубрика «узрок смрти» који се односи на природну смрт, јер каже, напомена, ако Вам је потребно да се прикаже на документ камери, онда је можда требало и приказати, одговори под 1. – а), б) и ц), односе се на болест и стање које је непосредно изазвало смрт, под а), питања која су довела до непосредног узрока смрти, мисли се на болест, под б) и основни иницијални узрок смрти, под ц), ако то није попуњено, а попуњена је рубрика – спољашњим прегледом леша установљено да није умро насилном смрћу, то не значи да је умро природном смрћу? Да ли је мој закључак тачан?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Рекао сам Вам, ја спољашњим прегледом не могу да искључим да није било унутрашњег крварења, зато и служи обдукција, а нажалост, Зворник нема патолога, овај и није рађена обдукција. Ни у великим градовима не могу без обдукције неке смрти да утврде, тачан узрок смрти, зато обдукције и постоје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам Вас разумео, али бојим се да Ви мене нисте. Ако Ви констатујете у потврди да спољашњим прегледом леша није установљено да није умро насилном смрћу, то аутоматски не значи да је умро природном смрћу. Да ли је моја констатација тачна?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, ево рекао сам Вам, не искључујем могућност да је било унутрашњег крварења.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јер нису попуњене рубрике о природној смрти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је да би се можда обдукцијом могло утврдити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он је објаснио да је могуће да је реч о грешци. Ја хоћу да кажем да није реч о грешци, него, када се попуни, спољашњим прегледом леша установљено да није умро насилном смрћу, то не значи да није умро, да је умро природном смрћу, јер да је умро природном, била би попуњена ова рубрика. А значи има и треће могућности, да јесте умро насилном смрћу, али да он спољашњим прегледом он то није могао утврдити. Дакле, те две ствари и ја сада само, то моје закључивање хоћу да видим да ли је правилно или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, питање је, да ли се ова доња рубрика «Љекарски извештај о узроку смрти» попуњава само када је лице умрло природном смрћу, јер пише, на питања 17. и 18. одговори се дају само за лица која су била лечена, па пита тужилац, да ли се ова доња рубрика попуњава за лица која су умрла природном смрћу, што је дефинитивно утврђено, ова доња, «Извештај о узроку смрти»?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Да Вам кажем, када, у рату, када нема се времена, не попуњавају се све рубрике, ви немате времена да све рубрике попуните, а не знам, та рубрика шта подразумева, да је природном смрћу, најдоња, умро?

АДВ. МИРОСЛАВ БРОЂЕВИЋ: Имам примедбу. Нека се то прочита како пише, Ви сте прочитали један део, а то не значи баш то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има доле и наставак.

АДВ. МИРОСЛАВ БРОЂЕВИЋ: Стоји да попуњава доктор који га је лечио када је у питању природна смрт.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Како ја могу написати ову, попунити ову рубрику да је умро природном смрћу, ако не знам узрок, шта да ја напишем. Хајте, шта да ја напишем ту, којом природном смрћу је умро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисмо се разумели уопште. Када Ви напишете у потврди констатацију да спољашњим прегледом леша није установљено да је умро насилном смрћу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да је установљено да није умро?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Установљено да је умро насилном смрћу.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Да није умро насилном смрћу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта то значи?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: То значи да спољашњим прегледом нисам нашао узроке, рецимо, прострелну рану која би могла да доведе до насилне смрти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да нема спољашњих повреда леша, а не зна да ли би се можда нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И када у истој тој потврди нисте написали да је умро природном смрћу, то значи да ово што сте претходно констатовали, не значи да је умро природном смрћу?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Нисам ја сто-посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он се оградио.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Могуће крварење да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оградио се, рекао је, на основу спољашњег прегледа, не видим да је умро насилно, а не знам шта би утврдио да је била обдукција, тако је објаснио.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Ја сам се оградио, без обдукције не знам да ли је било унутрашњег крварења која би могло бити узрок смрти, ја сам се оградио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, само за лица која су била лечена, лекарски извештај о узроку смрти.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Ову рубрику, то природном смрћу, не могу, када немам, узрок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одвојено је за лица која су умрла ван здравствене организације горе и за лица која су била лечена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је мени јасно, то је мени јасно, него само сам хтео да он као стручно лице констатује једну чињеницу коју, када они попуњавају, шта попуњавају. Зашто не попуњава ово доле, зато што није ординирајући лекар, а ово горе што је попунио, то не значи да је утврђено да је природном смрћу, јер је могућа и једна и друга и трећа ситуација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оградио се што се тиче спољашњег прегледа, није насилно, а не зна за неке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово сам питао због следећег питања, дакле, ово је претходно било потребно разјаснити због следећег: који је поступак ако постоји разлог о сумњи у узрок смрти, који је поступак лекара који прегледа леш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У рату или ван рата?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И у рату и ван рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у ситуацији када немају патолога?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Какву сам ја сумњу могао да имам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја не кажем, ја питам који је поступак, начелно?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Сумња, ако се сумња у мирнодопским условима иде се са обдукцијом, ту се виде прецизнији узроци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али мора да се иде ван града, немате ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, али да ли обавештава некога, да ли је он предузимао обдукцију или по нечијем налогу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема обдукције, не раде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, добро, мислим, лекари када он као ортопед сумња, а довели му леш, сумња у узрок смрти, обавештава ли некога или види да је човек умро, а не зна од чега је умро.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Онда се ради обдукција.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли обавештавате некога уопште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли извештавате полицију или некога?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Не, то није функционисало у рату, овај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато што је овде изгледа функционисало, па су у поводу баш смрти овога са сином покојника, разговарали о узроку смрти, полиција, па због тог редовног поступка и питам и хоћу да разјасним ово отпочетка до краја, због чега се то десило тако, а то остало, да ли Ви знате да се то тако ради, да ли сте Ви то тако радили и конкретно, сећате ли се да ли сте у овом случају то радили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево само да ја уведем сведока у то питање. Каже син од овог човека, који је преживео, који је био после заточен, по његовим наводима на другом месту, на Циглани, каже да је тамо долазио неки полицајац и да га је питао, како му је умро отац. Значи да је тај полицајац, по његовим речима сазнао да му је отац страдао. Ко је могао то да извести, да ли Ви о томе имате неко сазнање?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Ја немам никаквих о томе информација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада некога, рецимо, полицајца информисали?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Ја полицајца никаквог нисам ни видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За та три месеца?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: За та три месеца нисам видео полицајца да је долазио у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да сада имате у свакој клиници, долази полиција?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: У мирнодопским условима долази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у то време, да ли је долазила полиција да види?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: У то време није долазила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Полиција, ради тог једног случаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не једног, ко зна колико случајева, не знамо.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Добро, али није долазила полиција, имала је пречих послова у рату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви имали потребу да обавестите полицију што пита тужилац?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Нисмо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сумњиво донето?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Нисмо ми имали обавезу, ја бар као, лекари нису имали обавезу. Да ли је имало обавезу руководство болнице, то ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је ту обавезу укинуо, да ли та обавеза постоји иначе?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, кажем Вам, у то време директор болнице био је Мухамед Јелкић, све до краја маја и он је могао да обавештава ако је сматрао да је потребно да се обавести.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али, откуд би он знао да је довежен неки леш, не присуствује он 24 сата ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како може да сазна, осим од свог лекара?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, директор болнице, ако га интересује, може, има протоколе, може да контролише и да прати рад, поготову рад хируршке службе у рату, шта је он радио друго, ако није контролисао и надзирао рад једног свог важног одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не треба да му пријави лекар, него он мора сваки извештај да гледа и да контролише, директор?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Имају подређени, имају начелник одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви имали у рату обавезу да информисете ако се деси нека смрт која је сумњива?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Ја нисам упознат да је била нека обавеза и да се то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре рата, у мирнодопским условима?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Пре рата у мирнодопским условима се информисе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је престала та обавеза да се информисе, то је питање?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: То је у рату престало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то рекао?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: У ратним условима је ванредна ситуација, ванредно стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали колегијум неки, па сада каже директор, од данас више ништа не пријављујемо?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Нисмо имали, то није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је онда престала?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Спонтано је престало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спонтано?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Да, да се информише.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мене интересује на самом почетку је говорио сведок да је он примао болеснике, да занемаримо за тренутак ово, лешеве који су прилично, рекао је да су били болесници и да су били ови рањени и да су били неки повређени, поломили нешто. Да ли су долазили пацијенти са траговима тортуре, пребијања и тако даље, за све то време док је он био?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Нису долазили, ако им, ако нису животно угрожени, ако им није.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није битно то, него, да ли је било случајева?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Требала медицинска помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали такав случај, неко да дође испремлаћен, животно угрожен?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, кажем, уколико им је била потребна, рецимо, помоћ.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, да ли је било таквих случајева?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је претпоставка да дође, вероватно не би дошао да му не треба помоћ.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, ако им не треба.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли Ви као доктор знате да је било таквих случајева, код Вас је дошао неко, да каже, пребили су ми, сломили су ми руку неки људи, у тучи, у кафани, било где?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Не знам, не могу баш сто-посто тврдити да није било, могуће да је било, неко са сломљеном руком или ногом.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да Вам је рекао, да је овај на анамнези рекао да га је неко претукао, то. Добро, да ли су долазили Муслимани да се лече код Вас, у току ова три месеца која сте Ви били?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Како?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Грађани муслиманске националности, да ли су долазили да траже помоћ?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, долазили су и муслиманске националности су помоћ тражили у болници и пружена им је помоћ.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Даље моје питање, да ли је било неких ових лешева који су код Вас донети, а да су убијени из прислона? Знате ли шта је прислон? Пуцање када се прислони цев уз тело, уста и тако даље, да ли је било таквих лешева који су погинули пуцањем из прислона?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Мислите из близине да је пуцано?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, да.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Не знам, нисам имао такав, ја бар нисам имао такав случај да ми је неко довежен да је из близине убијен.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли Вам је познато да је за то време док сте Ви били, долазио овај доктор, не знам шта је онда био по чину, али официр за судску медицину, Зоран Станковић, Зоран Станковић, доктор, стручњак за судску медицину?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Патолог.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Са Војномедицинске академије?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, да.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Није долазио у Зворник у болницу доктор Станковић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не у болницу, уопште да је негде вршио преглед лешева, неку врсту обдукције, да ли сте Ви имали то сазнање?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Нити имам сазнање да је уопште долазио доктор Станковић и вршио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, он је рекао.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Било лешева, било.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он је рекао да је долазио у два или три наврата и да је тамо, доиста није рекао у болници.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Нити сам упознат, нити сам га видео тамо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете поново да се вратите на ту болницу и на то ко је директор. Рекли сте малопре да је доктор Јелкић био до краја маја. Да ли је то, ако можете да се сетите, да ли је то тако, да ли је био до краја маја?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Како, нисам разумео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према нама и према микрофону. До када је био доктор Јелкић, поново Вас пита пуномоћник?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Доктор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јелкић, до када је био?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Рекао сам, негде до краја маја, оријентационо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оријентационо, добро.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Да, до краја маја.

НАТАША КАНДИЋ: Зато што ја имам сазнање да је он раније напустио болницу због малтретирања.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Раније није напустио, вероватно није ни могао да напусти Зворник, јер Зворник је био, да тако кажем, овај, нису могле те линије разграничења се прелазити, ако немате одобрење од војне команде да можете напустити. Па, кадар медицински је био потребан, вероватно није добио одобрење да може напустити.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите нам, да ли је било малтретирања у болници, да ли је било неких убистава у болници?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Није било убистава у болници, рекао сам да су малтретирали здравствено особље те паравојне јединице које су упадале, да су и лекаре и медицинске сестре малтретирали. То је било негде, кажем, половином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да не понављамо, само нешто ново ако имате на питање.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ја бих још једном питала, зато што.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Половином априла, када су ова два муслиманска доктора напустила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то смо чули. Питање је било, да ли је било неко убиство?

НАТАША КАНДИЋ: Зато што ја имам сазнања, на основу читања извештаја Лудвиг-Болцмановог института, онда на основу изјава хашких сведока, пресуда Међународног суда правде да је било више од двадесет убистава у болници.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: То није тачно. Да су у болници убијени? То одговорно тврдим да није тачно, да су у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то нећемо даље, то нам није у оптужници, заиста. Тужиоцу, евентуално.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, говоримо уопште о стању у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо сада ширити на убиства која нису у оптужници, молим Вас. Ја се надам да је то јасно.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите нам, да ли можете да нам кажете, када су први пут стигла тела у болницу у неком већем броју?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су стигла у неком већем броју?

НАТАША КАНДИЋ: Добро, можемо и да ли су, није, да ли су, када су, некада су стизала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни рекао, значи морамо прво да питамо, да ли сте Ви, да ли имате сазнања да су у већем броју тела некада стигла у болницу, лешеви?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Не, немам сазнања да је у већем броју тела у болницу довежено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер када кажемо када, подразумевамо да је сведок нешто рекао, да не бисмо постављали сугестивна питања.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте чули, да ли имате неко сазнање о томе да је након, значи успостављања контроле над градом, да је било убистава у Зворнику?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: У граду да је било убистава?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, било је убистава, пуцало је на све стране, то није ни могло да се деси да, али цивили су српски страдали од тих залуталих метака понеки. Меци су на све стране севали.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли су тада, значи, после 08. априла, да ли је неко довозио тела тих убијених у болницу?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Нису масовно тела довежена, лешеве у болницу. Тако, понеки који се рани или повреди или мртав доведе, појединачних случајева је било, тако, у понеком дану. Кажем, није се ни могло очекивати, пуца се на све стране, на улици ако сте незаштићени, залутали метак и невину жртву убије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли су доношени ти лешеве?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Поново кажем, понеки случај, ево као што је овај довежен, понеки случај се деси да се доведе на преглед у болницу, али није масовно лешева довежено.

НАТАША КАНДИЋ: Зашто одлази доктор Јелкић из болнице?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате, зашто доктор Јелкић одлази из болнице?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Па, он је сам ту био у болници. Породица му је била већ напустила и јасно да је човек ишао тамо где му је и породица отишла, јер његова породица није била у Зворнику у то време док је он био, април, мај месец. Породица му је одмах напустила, две кћерке и супруга, тако да је он отишао за породицом.

НАТАША КАНДИЋ: Е сада, да ли можете да нам кажете, да процените, који број лешева сте Ви прегледали?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Нисам ја неки велики број лешева прегледао. Не знам, не могу ја сада тачан број да кажем који, мање можда од пет.

НАТАША КАНДИЋ: Мање од пет?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Нама се чак, избегавало се да они који иду у операциону салу и раде операције, пуно са лешевима раде, није пракса да оператор пуно. Већином, кажем, то има, била је хитна служба где су и лекари опште праксе радили у хитној служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имамо још питања за сведока? Немамо. Изволите колега.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Па, ја немам неко питање, али имам једну примедбу коју, ето, морам, на начин испитивања сведока и овде морам да кажем да је то било и од стране суда и од стране тужиоца и од стране пуномоћника оштећених, Наташе Кандић и рећи ћу шта. Сведок се збуњује питањима, утврдили смо на основу исказа сведока неких, шта смо ми то утврдили? Како је било, можемо да прегледамо транскрипте и то неколико пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочавам изјаве које они тврде.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Ви кажете сведоку, утврдили смо, знате, то је нешто сасвим друго, не кажете, неки сведок је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кажем да искази сведока говоре то и то.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Не бих реаговао да није било још некаквих других ствари где се очигледно, где се збуњује сведок, знате, збуњује се, прво је то једна огромна дистанца, петнаест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, Ви сте видели да ја колико могу, покушавам да преформулишем, ако је нејасно.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Али ово је баш овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не могу да знам унапред какво ће бити питање

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Где човека збуњујете питањима која прво нису до краја прецизна. Како се зове, ова потврда о смрти, која се предочава сведоку, сасвим је јасно, каже, шта се попуњава у овој другој рубрици, попуњава лекар који лечи болест и тако даље и тако даље. Овде је одговорио потпуно јасно, шта је човек видео, шта је потписао и не видим због чега би било потребно га некаквим тако, додатним, питањима, која чак нису ни прецизна, збуњивати. И ово, ја се извињавам госпођи Кандић, сазнања госпође Кандић нису део кривичног поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте да сам реаговала.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Ја заиста мислим, то се понављало још у неким случајевима када су у питању сведоци, а онда се тако сведоци доводе у једну непријатну ситуацију да сада траже себи некакву одговорност за нешто што су радили у тим условима. Овако једна моја примедба, питања немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Има ли неко од оптужених питања? Има, још једно? Ево само тренутак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок је поменуо докторку Белу и доктору Наташу и за Белу је рекао да то није њено име, него да су је тако звали, па да ли зна, како се ове две докторке зову и презивају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, Наташа Луговска.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Да, Наташа Луговски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а Бела?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Бела, ради она, она и сада ради у, она је сада пнеумофизиолог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ради у болници?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Ради и сада у Дому здравља у Зворнику, пнеумофизиолог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Удала се она.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Кораћ има неко питање. Ево оптужени Кораћ Иван има да Вам постави питање. Изволите, можете ту, изволите.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Добар дан. По ономе што сте написали у оном извештају, да се закључити значи да нисте видели никакву повреду на телу особе коју сте прегледали?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Да.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Да ли бисте Ви уписали било какву повреду која је видљива на том телу да сте је видели?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Јасно да бих уписао неку значајнију повреду која се видеала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас према микрофону. Шта значи, значајнију? Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Она која би могла да буде узрок смрти, рецимо, прострелна рана или устрелна рана од ватреног оружја или убодна рана од хладног оружја.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: А да ли бисте уписали повреде нагњечења, велике површине нагњечења, рецимо да је особа тучена, значи остале би неке повреде на њој, да је тучена кундацима, палицама, ланцима?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Рекао сам, оно што је могло да буде узрок смрти, споља да се види, бих написао, у спољашњем опису леша. Сада неку, шта ја знам, величину јагодице прста, крвни подлив, који је безначајан.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам Вас за хематоме, Ви малопре рекосте, може да не остави трага да умре од руптуре јетре?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Ја кажем, обдукције се раде да би се унутрашње неке повреде могле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли могу унутрашње повреде да настану неким ударцем споља, који споља не оставља траг?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Може, ево рекао сам, навео сам да, рецимо, шта ја знам, та руптура јетре, повреда јетре, може или бубрега исто тако, то су органи који изазивају јака крварења, бубрези, јетра, слезина, то су органи који пукну, ако пукну, услед тупе повреде, могу да изазову унутрашња крварења, а да се споља ништа не види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли још неко питања?

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колики су Ваши трошкови, да ли тражите трошкове данас за долазак у суд, до Београда и назад?

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Ако може да ме врате ови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви сте дошли, добро, добро. Још питање, изволите. После ћемо, немојмо сада, да отпустимо сведока.

Сведок не тражи трошкове за долазак у суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте дошли, можете да идете. Довиђења.

Сведок Др МИОДРАГ ВУЧЕТИЋ: Довиђења.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Петко Панић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто везано за новог сведока имате или?

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Ја знам име докторке Беле, пошто ми је она санирала повреде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Љубица Васиљевић.

Констатује се да оптужени Кораћ Иван изјављује да се докторка Бела зове Љубица Васиљевић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Судија, можемо ли паузу сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када ћемо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо, да кренемо да завршимо. Јуче смо имали паузу, прекјуче смо паузирали. Ево нам још један сведок долази. Изволите, добар дан још једном.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се зовете Петко Панић?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Радован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Годиште Ваше?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: 28.07.1952. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: У Тршићу, општина Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Тршићу?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где живите?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: У Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Браће Југовића Б-13, стан бр.44/9.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Б-13, стан 44/9, то је спрат?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта сте по занимању?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте по занимању, па у пензији?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Радио сам у СУП-у, полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајац у пензији?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте у сродству или у завади са Грујић Бранком, Поповић Бранком, алиас «Павловић Марком», Славковић Драганом, Кораћ Иваном, Филиповић Сенишом и Драгићевић Драгутином?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ту Грујић Бранка знам, али нисмо у сродству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте род?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, у сродству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Павловић Марко?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Марка, знам га, видео сам га једно два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто нисте род?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда у завади некој?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте овде пред судом дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Запрећена је и казна затвора до пет година. Ви нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико сматрате да бисте се изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или евентуалном кривичном гоњењу. Ја ћу Вас позвати сада да положите заклетву, читањем тог текста заклетве испред Вас.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ова овде испред мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, заклињем се.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од тога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Имате ту испред Вас један списак са неким псеудонимима. Ако будете та лица имали потребу да поменете, или ако Вас питам о тим лицима, молим Вас да уместо имена кажете то слово, псеудоним, значи да кажете, «К» или «Р» или већ, уколико се дотакнемо неких од тих особа.

Сведок Петко Панић, од оца Радована, рођен 28.07.1952. године у Тршићу, СО Зворник, са пребивалиштем у Зворнику, ул. Браће Југовића Б-13, стан бр.44/9, по занимању полицајац, тренутно у пензији, није у сродству, ни у завади са оптуженима, упозорен на дужност казивања истине и последице давања лажног исказа, након што је положио заклетву, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Већем за ратне злочине Окружног суда у Београду у току је поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва против два поменута лица, уствари свих ових шест поменутих лица, а због догађаја који су у оптужници дефинисани као присилно пресељење цивилног становништва из села Козлук и Скочић, 26.06.1992. године и злочина у Дому културе у Челопеку, на месту Економија и на месту званом Циглана у Каракају, у периоду мај-јули 1992. године, па да нам Ви сада укратко, ако можете, у уводу кажете, да ли сте у то време били ту, а ако јесте, шта сте радили и шта Вам је познато од ових догађаја? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Председнице, ја се извињавам, али чини ми се да нисте га упозорили да на нека питања не мора одговарати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тешкој срамоти, знатној материјалној штети, јесам или гоњењу, јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чини ми се да нисте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесам, јесам, сигурно. Да ли сам Вас упозорила да нисте дужни да одговарате на питања, ако бисте се изложили тешкој срамоти?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, добро ја проверавам себе, изволите.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: У то време био сам у Зворнику и радио сам у Станици јавне безбедности Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, слободно наставите све.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Даље шта сам радио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, шта сте радили, на ком радном месту, ко Вам је био надређени, шта знате о овим догађајима, лицима заточеним Муслиманима, изволите, шта Вам је познато.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Пре рата, био сам вођа сектора или позорник, а од 01. септембра 1991. године постављен сам за помоћника командира резервне станице Зворник. Рат ме је у то време и затекао на том месту, као помоћник за резервни састав Станице милиције Зворник. Командир резервне станице милиције Зворник у то време био је Нукић Илијаз, помоћник Шахбеговић, заменик Шахбеговић Мехмед и помоћник ја и Василић Маринко мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А начелник?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Начелник, када су странке почеле, начелник је био Осман Мустајбашић, а командир «сведок К».¹

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није Мустафић Осман?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јесте, Мустафић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мустафић?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мустафић Осман, добро.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: А командир је био псеудоним «К».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то се дешава, то причамо пре ратних дејстава?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта се мења, да ли се нешто мења пре ратних дејстава, непосредно пре или у тој командној структури у полицији?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: У командној структури по одвајању станица, начелник станице био је Мијић Миле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први начелник?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Први начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се раздвајају?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, Мијић Миле, а командир станице лице под псеудонимом «К».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до када је овај начелник Миле, а овај «К» командир?

¹ Сведок је на главном претресу приликом саслушања рекао име и презиме овог заштићеног сведока.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, не бих Вам знао тачно рећи временски, али ја мислим негде можда месец дана отпочетка ратних дејстава, да су били и да су у то време поднели оставку, па су замењени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Миле и овај «К»?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате разлоге, зашто су поднели оставке?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не бих Вам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте Ви, када овај «К» постаје командир, да ли сте Ви и даље помоћник за резервисте?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Помоћник, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И која су Ваша задужења, шта Ви радите?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја сам био задужен, овај, за резервни састав после ратних, у почетку ратних дејстава, пошто се раздваја резервни састав, фактички били смо сви војни обвезници полицајци без обзира на резервни састав и био сам задужен за позорничку и патролну делатност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био за саобраћај?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: За саобраћај, ја мислим Славко Ерић да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је био Мико Миљановић?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Мико Миљановић је касније, у касније време постао помоћник и био је за саобраћај, ја мислим када је покојни Ерић погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви сте били тада за позорничку и патролну делатност?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И који је обим Ваших послова и овлашћења?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Рад позорне службе у граду у Зворнику, рад патролне службе по Зворнику и по терену, по селима, обезбеђење јавног реда и мира, нормални полицијски послови у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И плус сте и за резервни састав?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, већ је више резервни састав по раздвајању, резервни састав није резервни састав јер се уклопио у нормалан састав полиције по том правилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико сте имали тих резервних станица полиције?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Пре рата, ја не знам, да ли је било 19 или, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су све ова села окол?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Села окол да, скоро свако село је имало резервну станицу полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како кажете, уклопили се? Нама су били сведоци бројни ови полицајци из резервног састава, они себе и даље третирају резервистима и у периоду, мај, јуни.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, они јесу били резервисти, пошто нису били професионалци од раније, али у ратним дејствима, ми смо фактички сви, онда су полицајци и војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када се то раздваја, колико сада има полицајаца укупно, значи, да их не одвајамо, на територији општине Зворник?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим, српске мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Српске када су се одвојиле?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим да је било око 23 или 24 активна полицајца који су радили пре у Станици полиције и не бих Вам знао тачно рећи сада број резервног састава који је прикључен, јер станице су дигнуте 01. септембра 1991. године, све, иначе и Муслимани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не знате уопште колико је било полиције?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: У то време не знам, дизане су станице, на пример, Пилица, доле Локањ, нису се познавали ти људи, Рођевићи, онда једни су долазили раније који су могли, који су били пре Козлука, долазили су раније у Зворник. Они од Пилице, Локања долазили су преко Србије, када је ко долазио, не зна се тачно. Мислим спискови да имају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви имали ових за позорничку и патролну делатност полицајаца, под Вама?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Два позорна рејона, по два у смени, четири смене, осам, шеснаест, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укупно?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око шеснаест полицајаца?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: То је позорна и био је патролни сектор, ја мислим седам по два, четрнаест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тридесет?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Четрнаест и шеснаест, значи ту негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, већ Ви тридесет, а где су ови саобраћајци, колико је њих било?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, то је са резервним саставом, значи била су само 24 активна, а у резервном саставу је било, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи Ви сте имали тридесет позорника и ових?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је било ових за саобраћајну, код Славка?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па и њих је било можда близу ту, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико су бројале ове резервне станице, Тршић, Челопек, у просеку?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Зависи, како које је величине месна заједница. Нека је бројала по тридесет, нека двадесет, нека, међутим, овај, при раздвајању Бошњака и Срба, онда Бошњаци су остајали у својим месним заједницама, Срба, сада колико је било Срба, колико Бошњака, зависи опет од становништва. На пример, ако је Пилица, она је била чисто српско, а месна заједница, сви су били српске националности, а ако је Козлук, био је мешано. Колико је било, на пример, Бошњака, по попису, толико је било Муслимана процентуално, а Срба процентуално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када је дошло до тог раздвајања, како се то догодило?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим да је 06. априла. Добили смо наређење, мени лично, на пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама лично наредио?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Славко Ерић је пренео да је наређено да сви полицајци српске националности са свим средствима којима располажу, ко је био са возилом, ко је иначе у то време се носило и наоружање, да иде у Каракај у «Алхос».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Славку то рекао?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не бих Вам знао рећи, вероватно му је командир рекао или је начелник. Ја сада опет, ко је се са ким договарао, командир и начелник, ја нисам у тим договорима никада био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви прелазите у «Алхос»?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте у «Алхосу»?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Дана? Па, нисмо дуго ту били, селили смо се ми често, петнаестак, двадесет дана, не могу Вам тачно рећи, па смо прешли у Стандард.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је још април месец?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, да, петнаестак, двадесет дана, 06. је био април. Нисам сигуран колико је временски, јер смо се селили често.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда у Стандарду колико будете?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Исто, нисмо били можда месец дана, када смо прешли у хотел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то онда прешли у хотел?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим негде у мају да смо прешли, али не знам кога маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У мају, почетак, крај, када?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нисам сигуран, давно је било, али знам да смо се селили, што се каже, из просторија у просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било када сте дошли у «Алхос», шта је ту било, у «Алхосу»?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Што се тиче нас, ми смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту смештен?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ми смо били распоређени, мислите уопште ко је смештен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Када смо дошли, била је, рекли су нам да има део јединице Арканових, део јединице Шешељевих и ми смо били смештени и одмах смо распоређени на пунктове, мост, према Малом Зворнику, раскрсница према Тузли, раскрсница према Сапни и раскрсница на улазу у Зворник, контрола возила и лица, имали смо задужења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте, значи, на пунктовима радили?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава ту у «Алхосу», да ли долазите онда са тих пунктова ту?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Долазимо и ту смо спавали, ноћивали. Онда ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту спавају и ови Арканови, Шешелјеви?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Спавају а и одлазе негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И иду негде?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти људи, чији су то људи?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Како мислите чији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко њима командује?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Био је, Аркановим је командовао некакав Пејо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Пеји, да ли има неко да Пеји командује? Да ли су то војници, полицајци, шта су то?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, не, они су дошли у униформама, србијанске полиције. Имали су чинова неких вагон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиције?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје су те униформе?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Плаве, маскирне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плаве маскирне?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имају неке грбове, неке?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Имали су ознака и генерала неких. У то време наше ознаке нису биле такве, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чинове неке?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Чинове, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали неки грб земље, нешто?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим да је био на рукаву, али не могу Вам рећи који, да ли србијански, не знам, нисам сигуран, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли су биле још неке униформе ту у «Алхосу», осим тих у тим плавим маскирним?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Биле су, ти неки што су били, једног су звали Топола и знам били су у сивомаслинастим оним шареним униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сивомаслинасте шарене?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, да, оне шарене маскирне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирне?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије су те, коме ти припадају?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: То их је Топола водио, а сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Водио, он је био вођа?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, те групе што сам ја видео, а сада ко је њему командовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле је тај Топола, да ли сте сазнали, да ли сте чули?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја сам чуо касније да је из Руме, однекуда, али не знам, нисам са њим никада контактирао и што се каже, више смо се и ми њих плашили, него и Бошњака да ће напасти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било тих људи?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Зависи од времена. На почетку је, на пример, било Арканових, долазили су, чуо сам да су били у Радаљу смештени, па како када дође, некада их је по двадесет, по тридесет, онда и ови долазе, ходају, онда ти више не знаш ни ко је ко, јер њих не познајете и не сретнете и ви свакога. Онда некада када смо ми на пункту или некада те пошаље негде, сретнеш неку групу од десет, ниси их никада ни видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада били у неким борбама, у неком дејству заједничком са тим групама које су исто у «Алхосу» смештене, као и ви?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, једино при уласку у Зворник, ми смо ишли за Аркановом јединицом. Наређено нам је да идемо и они како су ушли у Зворник, освајали, нас су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аркан?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Арканова јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је вама наредио да идете за њим?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мијић?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим да је тада био Мијић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још ту учествовао, осим Аркана и полиције?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Често, ја мислим тада се звала територијална одбрана, како је, у то време мислим да се звала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је био који април?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: 08., 09., нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада командовао територијалном одбраном?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нисам имао контакта ја, на пример, све контакте ако је са неким остваривао, остваривао је начелник или командир и преноси нама наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ту имали и храну у «Алхосу»?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се преселили у Станицу полиције у граду после?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Преселили смо се касније, из Стандарда смо се преселили у хотел и дуго смо били у хотелу и спавали ту. Нисмо ишли, иако ја имам у граду стан, нису нам дозвољавали да идемо у стан, јер смо спавали ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хотелу сте спавали?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, а радили смо у Станици, пошто, када је Станица оспособљена, пошто је била доста порушена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било да идете на посао у Станицу у граду?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, можда, по уласку у град да је било и месец дана док се није станица оспособила, јер при уласку тих Арканових, паравојне јединице разрушиле су све, однеле, на пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да је онда то све било краће? Ви кажете, «Алхос» петнаест, двадесет дана, Стандард, петнаест дана, па онда у хотел?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, али из хотела смо почели радити у Станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у хотелу сте, а у Станици радите?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је значи после месец дана било?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, тако негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте прешли у град у Станицу?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Тако негде, из хотела смо, спавали у хотелу, а ишли у град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се храни у хотелу?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Како ко се храни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се храни у том хотелу?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, хранили смо се ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајци?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Полицајци, ја мислим да је, нисам сигуран, да ли је штаб ТО ту се хранио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нисам сигуран, мислим и знам да је после када су затвори горе у «Новом извору» били, да је вожена и горе храна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Нови извор» да је вожена храна?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када то после?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим када је, полиција када је преузела чување затвора у «Новом извору», да је из хотела вожена храна, а пре је полиција и војна полиција чувала, тада не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војна полиција?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, раније је чувала војска и војна полиција, па је после ова полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога је чувала?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Затворенике, да ли су Дивичани били, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затворенике, где?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: У згради «Новог извора», у управној згради «Новог извора» и Суда за прекршаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте нам испричајте о тим Дивичанима, који је тај њихов пут био?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја сам можда након дан, два, сазнао да су се договорили да се иселе и да се аутобуси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, након дан, два, од чега, након?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Од тог иселења, тих превоза и да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од прелаза, каквог прелаза?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Од превоза, од превоза, да је Славко Ерић добио задужење да од командира, начелника, да их одвезе негде на Оловске Луке горе и да их пусти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је добио наређење Славко од кога?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Од начелника и командира, вероватно, ја сам тако чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада био начелник, ко је био командир?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим да је Милош Пантелић тада био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, начелник, а да је Маринко Василић био командир, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко то Вама каже да је Славко добио наређење?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: То је раније, касније је то Славко причао и да није могао, њих су горе задржали све, један део је се ваљда вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славко је Вама причао да је водио те људе?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били ту присутни када су ти људи ишли?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нисам, е касније ми је Славко причао и да је после Мику Миљановића замолио да их спроведе у Челопек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Замолио?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, пошто је он био уморан и он је замолио Мику Миљановића да их спроведе у Челопек, тако ми је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Славко је тада био шта, помоћник за саобраћај?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Он је био помоћник за саобраћај, а као старији и искуснији колега, већином смо га слушали и ми, помоћници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је знао Славко где треба ти људи да иду?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: То Вам не бих могао знати, ко је њему дао наређење, са ким је договорено, али то ми је он пренео да је он возио Дивичане на Оловске Луке и да се један део вратио и да је замолио Мику Миљановића да их пребаци у Челопек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто су, кажете, ти људи изашли, шта Вам каже Славко?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Као договорено је да се они преселе из Дивича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Договорено?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, политика да је договорила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Политика?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи, политика договорила, ко је тада представљао политику у граду?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Овај, у граду зна се ко је представљао, вероватно политика месне заједнице и политика општине да је се договорила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, реците нам, зна се, ми морамо то да чујемо. Ко је представљао политику?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Био је Кризни штаб тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кризни штаб?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је чинио Кризни штаб?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Чинио је Бранко Грујић, псеудоним «К», Стево Радић, Јово Мијатовић, ја мислим да је био Јован Митровић, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже, договорено, да ли то значи да су се са тим људима договорили?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, са Месном заједницом Дивич да је договорено да се они преселе и да ће их у Оловским Лукама пустити да иду у Кладањ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да иду у Кладањ?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И договорено ко да иде, сви или само жене или само деца или само мушкарци?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Он је рекао само грађани Дивича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славко?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сада дође да не иду сви грађани, него неки остали?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Неки су се вратили, каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже Славко?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да су их вратили, неке одозго, да нису хтели да остану, да су их вратили и да им је наређено после да у Челопеку их смести у Дом и да је он замолио Мику Миљановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, да ли може без пасива то, наређено, урађено, него ако знате?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Без чега може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пасивног облика изражавања, наређено, договорено, ако знате име, реците ко, а ако не знате, реците, не знам ко је наредио, значи ништа ми не значи, не разумем када кажете, да је наређено да се врате?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Разумем сада ја Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли схватате шта причам?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја не знам ко је наредио, међутим, мени, њему или било коме од полиције или помоћника командира, могао је само наредити командир или начелник станице, а да ли је њима могла политика наредити, а нама је могао да нареди или командир или начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко наређује командиру или начелнику, политика?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Вероватно, политика и МУП ако се договара, тада је било при Бијељини МУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли је било?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, ми смо припадали МУП-у Бијељина, а сада да ли су они звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви знате о контактима Вашег начелника са МУП-ом Бијељина?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, морали су контактирати, а што се тиче мене, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли Ви знате, не да ли су морали, него да ли је Вама, шта је Вама познато о томе?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја не знам нешто, само знам да је једно време долазио један дан, да сам видео, био је у Бијељини командир Мићо, како се он презива, Мићо, Мићо, командир из Бијељине, да је разговарао са начелником, а сада шта су разговарали, у канцеларији су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био начелник, пошто су се мењали?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Милош, Милош Пантелић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Милош Пантелић, добро. И добро, сада да се вратимо на ове Дивичане. Каже Славко, договорено је да иду?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када Ви сазнајете да нису сви отишли?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: То је мени он после дан, два исто испричао све и да је договорено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде да чујемо шта, пошто је он погинуо, њега не можемо да чујемо, шта Вама каже Славко?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Каже, Петко, ишао сам, каже, возио Дивичане у Оловске Луке. Неки су се вратили, каже и када сам дошао овде, замолио сам Мику Миљановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, који неки?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Један део, да ли два, три аутобуса грађана. Не каже сада ни именично, ни жене, ни деца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли каже жене или само мушкарце или мешано?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не каже ништа, то би можда могао Мико Миљановић више рећи, јер их је он водио и каже, ја сам био уморан и замолио сам Мику Миљановића, пошто је наређено, каже, да сместе у Челопек, да оде он место мене и ту смо и завршили тај разговор. Ја се нисам ни интересовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте га питали, откуда да иду у Челопек, ко то наређује?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли одосте Ви некада у тај Челопек?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: У Челопек доле нисам ишао никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, колико се људи сместило, да ли сте питали Мику, ко их је отпратио?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам прича Мика о том Челопеку?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Причало је се свашта. У Челопек Дом нисам ишао, али сам једном свратио, ја мислим са терена, не знам одакле, свратио сам у Челопек у школу где је била смештена резервна станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горе изнад Дома?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога сте свратили?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Свратио сам, тада је био Цвијетко Јовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, отприлике, у односу на боравак тих људи у Дому, почетак, средина, крај, када?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Негде можда десетак дана како су смештени, па можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви дођете код Цвијетка?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да. Свратио сам и питам, пошто нисам сигуран да ли сам ишао у Пилицу или негде на терен, па ми је начелник Милош рекао, хајде када идеш испут, сврати у Челопек, види шта има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милош Вам је рекао?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да и ја сам код Цвијетка свратио и о Челопеку смо причали. Шта има, каже он, има свега, долазе сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Долазе сви, каже, паравојне оне, долази Репић, каже, у црном мантилу, шешир набио, носи нож у рукама. Чим га видим, ја окренем главу, не смем ни ја, заклаће и мене, каже, улазе, раде шта хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Улази у Дом, ради шта хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Репић?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, каже, не смем ни ја, ја окренем главу чим видим њега, каже, одем. Рекох, отиђи то и пренеси одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам каже Цвијетко?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, пренеси одмах командиру и начелнику да се то дешава и ја мислим да је о томе начелник после и писао допис МУП-у, чуо сам да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, зар нисте Ви надређени Цвијетку, шта он да пренеси?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, Ви сте помоћник, рекли сте за све резервисте, да ли је тако?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, не, нисам после, то је било за резервисте пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекли сте да сте остали, а да су се они утопили?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Као помоћник командира, после сам био за позорну и патролну службу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И више нисте за резервисте, за те станице истурене?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, не, не. За станице, директно су одговарали командири начелнику и они су именовали стражу станица, затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Начелник и командир потписивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник и командир су именовали?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Стражу затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих затвора?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, «Нови извор», на пример, горе зграда, Челопек, све су они именовали, спискове направили, именовали командире.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Ви кажете Цвијетку да он то пријави?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, да оде да рекне Маринку, а да ћу и ја рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маринку да каже, а шта је био Маринко тада?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маринко каже да је био начелник од почетка јуна, а да је Милош отишао негде крајем маја, почетком јуна. Маринко Василић нама овде каже, у свом исказу, да је он постао већ у то време начелник, да је Милош отишао.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Могуће је, у јуну је постао, али не знам ког јуна, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете, ту су људи већ десетак дана?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога Цвијетко помиње, тог Репића, да ли помиње још некога, да ли то сам човек улази?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Помињао је, сам уђе, не смемо му ништа, каже, склонимо се. Помињао је и неког Пиварскога, Нишкога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиварски, Нишки?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, још тих паравојних, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже, какви су ти што долазе? Ко су ти Пиварски, Нишки?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Паравојне формације, каже и ми смо се од њих више чували него, каже, што ће нас напасти Муслимани, више смо се од њих чували, истуку зачас, претуку и наше полицајце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту, Цвијетко Вама каже?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, не, уопште они по граду су то радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, причам за Дом културе?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ништа, да улазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су добили неке батине ти стражари?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нису, нису, али су они склањали стражаре, каже, склањали, чим види да иде Репић, држи нож у рукама, шешир црни, мантил.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти стражари били наоружани?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу, чиме?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим да су били наоружани дугим аутоматским оружјем, али све то, да Вам кажем, то су обични људи, нису навили ни да пуцају, они навикли да убију, оно свеједно му је да ли је Србин, да ли био, па зато и кажем, више смо се чували њих, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још неки пут свратили у Челопек?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали, да ли је Цвијетко рекао то Маринку?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Пренето је то, ја сам га једном питао, он је рекао да је пренео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је пренео Маринку?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да и ја мислим да је писана и МУП-у да је писано о тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да је писано?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: МУП-у Бијељина да је писано о малтретирању затвореника и шта да се предузме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је писао?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим да је начелник писао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маринко?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да ли је Маринко, да ли га је већ био заменик Мићо Локанчевић, пошто је и он у јулу већ замењен Маринко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, нису ти људи, не каже Маринко да су ти људи били у Дому када је дошао Мићо Локанчевић?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Али били су ови у, у овом «Новом извору».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, о Челопеку причам, да ли знате да је неко извештавао за Челопек?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим да је, нисам сигуран, али мислим да је извештавано, да је МУП извештаван, да је Маринко извештавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је Маринко извештавао?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маринко каже овде да ништа он није никада сазнао ни од кога да се ту нешто дешава, ево ја ћу Вам предочити његов исказ. Он каже да је потпуно нетачно да је било шта њему рекао од тих стражара, да он то појма нема.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: По функцији требао би знати, а сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маринко каже да уопште не зна одакле је стигао захтев да се ти људи преселе у Челопек. Ви кажете да је то начелник морао знати?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Морао је знати, не може нико преселити ни, помоћник, заменик командира, ако командир начелнику не одобри, а камоли полицајац један да пресели неког. Нисмо могли отићи из хотела кући да спавамо, а не да неко некога пресели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да уопште не зна да су ти људи, да их је Мико отпратио у Челопек, али он не зна ко је Мику ангажовао за то. Ко је могао Мику ангажовати за тако нешто?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Мени је Славко рекао, ја сам замолио Мику. У то време могао је и Славко, он је био помоћник командира, али је био старији па би га послушали, или ја или Мико, када би рекао, ајде отиђи место мене. Међутим, без командира неке ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Маринко да је сазнао за те догађаје тек када је напустио полицију?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Немогуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немогуће?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Немогуће. Бити командир и начелник, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали ви неке састанке, као помоћници, ето Ви, Славко, Мико, Маринко као начелник, да ли сте имали неке састанке јутарње?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јесу нас позивали само када су нам делили, на пример, наређења, задужења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: На линију, на пример негде да идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је позивао?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Командир и начелник, зависи ко је био командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ујутру да дођете да кажете шта се дешавало?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Дође се на састанак и само се прочита задужење, пример, Панић Петко иде на Бандјерку, на линију, Миљановић Мико иде, води у Челопек и тако, само та задужења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када се иде у борбе?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На линију?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: На линију, то се иде у ровове. Ми смо ишли, што смо били старија чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко Вас ангажује за те акције борбене?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Идемо, у саставу смо војске у ратном стању, а наређења добијамо од начелника и командира, каже која чета иде и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када улазите у састав војске, у ком моменту, када је?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Иначе, у рату полиција је саставни део оружаних снага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, како су се хранили ти затвореници у Челопеку, колико је њих било?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја не знам, али мислим да ми је Милош један Јовановић причао да је исто и њима возио, да је Славко Ерић рекао да се вози и њима храна, из хотела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из хотела?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко све једе у хотелу, полиција?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Полиција, па вероватно, они су били близу, штаб ТО и онда вози се затвореницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуда то затвореници једу храну из хотела?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, наређено је, да се не спрема нигде посебно, него да иста храна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет наређено?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, само се наредило, а шта значи наређено?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нареди онај ко је задужен, начелник или командир нареди да се храна вози и Секула вози храну, а Секула је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то начелник самоиницијативно нареди да се вози храна?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да ли се он договори још са неким из општине или како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао некога изнад себе тај начелник Маринко у општини?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, што се тиче политике, био је Кризни штаб, па што се тиче МУП-а, био је начелник доле у Бијељини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи, што се тиче политике Кризни штаб? Какав је то онда однос полиције са Кризним штабом?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, ако се раде неки задаци, вероватно се начелник састаје са Кризним штабом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На које задатке мислите, какве врсте задатке?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па и војне, вероватно и ове полицијске, јер ја никада нисам био на састанку ни по функцији нисам могао бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на састанке Кризног штаба?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има у Кризном штабу и неких војних органа, када кажете војни задаци?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам да ли је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Али полиција мислим припада војним оружаним снагама у рату, па зато мислим војне задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве има везе Кризни штаб са војском?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Мора политика свугде имати утицаја, ја бар тако мислим. То је моје мишљење, а сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, то када сте дошли у школу код Цвијетка, колико сте се ту задржали у разговору?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нисам можда десет минута, попио сам кафу, то ми је он рекао и онда сам отишао назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је он то рекао, кажете, упадају сви, долазе сви?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Долазе сви, паравојни, каже, а најгори је Репић и најгоре се њега плашио, он када дође у ономе црном и носи нож у руци и чувари и ја се склонимо, окренемо главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Он улази тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли каже Цвијетко, да ли је страдао неко, да ли је неко рањен, убијен, заклан, упуцан?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Било је свашта, после он каже да је било, на пример, крви по зидовима, ово, оно, али они нису смели вероватно ући тамо док су они тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, коме је он још то рекао, осим Маринку? Кажете да је рекао?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим, морао је рећи, рекао сам му ја. Могао је начелнику рећи или командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Начелнику може рећи и командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте малопре рекли да је рекао, да сте му Ви рекли да он?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја сам му рекао да оде Маринку и да му саопшти, а и ја ћу саопштити Маринку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже Маринко?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Маринко је рекао тада, нека чувају своју главу, не могу они ту ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама је то рекао?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, шта ће, ни ја нисам смео отићи никауда, а камоли Цвијетко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где нисте смели отићи?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ни у један тај затвор на пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који још затвор мислите?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, уопште на затворе, нисам смео, нити сам отишао ни у један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да чујемо још неки.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, касније је био Бијели Поток, на пример, нисам ни ту смео отићи, био је Технички школски центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био затвор на Циглани неки?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Био је, али ја не знам, у затвору, касније сам после месец дана чуо да има на Економији затвор и то да су га преузели наши и да је Милош један Јовановић доле чувар и да је у Циглани био. Ја нисам никада отишао ни у Циглану, ни на Економију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте, да ограничимо прво за Циглану, шта сте чули за Циглану, када је то било, ко је ту затворен?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: То је све, не знам ко је затворен, то је свако доводио, паравојска је била, свако је доводио, себи правио затворе и на крају, да ли судским решењем, да ли наређењем начелника, постављена је полиција. На почетку су чували они који су их доводили, да ли паравојска, да ли ТО, да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је паравојска довела у Челопек или Мико Миљановић?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, у Челопек је Мико Миљановић довео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на Економију?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја не знам ни ко их је довео, ни ко је био затворен, после сам чуо да су неки Гребихи, они из Челопека, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта неки?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Гребихи изнад Челопека села, али не знам ко их је довео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, људи из тог села?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, Гребихи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је основао тај затвор на Економији?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам, то би можда Милош Милановић могао рећи, пошто је он био чувар главни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чувар, али да ли то полиција оснива затвор?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја сам, рекох Вам, после двадесетак дана чуо да је преузела полиција на Економији, «Новом извору» затвор, а ко их је довео, када их је довео, нисам се ни распитивао пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте познавали Анђелка Васиљевића?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са њим причали нешто о Дому културе у Челопеку? Он је тамо исто радио, каже.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Радио је, био је, он је из Челопека, иначе, био је у резервном саставу. Могуће, али не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте нешто са њим разговарали?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да сам, могуће, када се сретнемо, причамо о многим стварима, а сада петнаест година је прошло, са ким сам шта причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још неки пут са Маринком, осим тог пута када кажете да им је рекао, да је рекао само, нека их, нека чувају своју главу, да ли сте пренели то Цвијетку?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Цвијетку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам, када смо се срели, можда други пут, јер је он долазио, на пример, у станицу да поднесе извештај командиру и како се сретнемо, попијемо кафу, шта има, каже, стање је исто, улази када ко хоће од паравојске, раде шта хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То каже Цвијетко?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, после затекнеш тамо и крвавих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте питали Маринка, Ви лично, да ли је он даље некога извештавао, обавештавао, да тражите помоћ, нешто?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте предлагали неко решење да се појача та стража?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја нисам, могао сам онако сугестију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте давали сугестију?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: По функцији и ово, нисам могао пуно ни да им предложем, јер они су били виши руководиоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога мислите, на Маринка?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, уопште, командир, начелник и онда они су разговарали са МУП-ом и примера, са општином. Ја ту нисам укључен и они нама могу само доћи и пренети задужења шта је донето на неком састанку, ко има које задужење. Ми идемо, извршавамо наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте питали Маринка, да ли он нешто предузима по том питању?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте му рекли овамо, он каже, нека чувају своје главе?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нисам ја, сматрам да је његово да предузима, а да га ја питам, можда ће рећи, шта тебе брига.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа га не питате?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нисам ништа, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте осећали потребу да се ту нешто предузме?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, ја сам можда осећао потребу, али да сам могао ја нешто да учиним, али пошто ја нисам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да информишете, да пренесете, па неко ко може? Ко би ту могао нешто да учини, ко је ту ко би могао да учини?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Вероватно они који су наредили да се сместе, а то су опет неки већи руководиоци, за које ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неки већи које нисте поменули?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нема, што се тиче СУП-а, начелник и командир, што се тиче општине, Кризни штаб, како се када звао, што се тиче МУП-а, они одоздо су слали, можда инспектори, тај Мићо Давидовић је тај једном долазио, знам из Бијељине, из МУП-а, што малопре рекох, Мићо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Бијељине?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Давидовић се презива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто су ти људи ту држани, да ли Вам је познато?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Било је причано да иду ради размене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су задржани ради размене?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли су размењени?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Неки касније јесу, неки су одвежени касније у Батковић неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Батковић?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то било у Батковићу?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Исто ја мислим да је био затвор доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је одлучио да они иду у Батковић?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Опет ја мислим руководиоци већи МУП-а и станице, али они су опет вероватно од некога добили наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли знате, како су ти људи пребачени?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим да су аутобусима, али нисам сигуран, ни ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чијим аутобусима?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, већином је тада «Дринатранс» имала аутобусе, а сада ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где су њих пребацили?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Чини ми се да има доле затвор у Батковићу, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, из Дома културе, да ли су право у Батковић ишли?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Мислим, ја мислим да су неки враћени горе у «Нови извор» или Суд за прекршаје, а неки су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какав је то затвор у «Новом извору», када је то формирано, ко то формира?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: То је зграда, управна зграда «Новог извора» и прво је било у Суду за прекршаје, па су распоређени, ја мислим, извињавам се, да ли ради места, да ли ради, па је у зграду управну «Новог извора», на почетку знам да је ту била војна полиција, да је обезбеђивала. Е касније је преузела полиција, где је Вуковић Средо био командир страже или како чувара тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, направимо једну кратку паузу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од двадесет минута.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес НАСТАВИ након паузе.

НАСТАВАК ИСПИТИВАЊА СВЕДОКА ПАНИЋ ПЕТКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам, шта сте са Миком Миљановићем разговарали, обзиром, кажете да је он био помоћник, да ли је тако?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нешто везано за овај Челопек са њим разговарали, када се виђате и то, када имате те састанке? Како су изгледали ти састанци?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јесмо, на почетку, овај, пренео ми је тако да му је Славко, да га је Славко замолио да одвезе и да их смести у Челопек и да се врати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то, али шта је после било, да ли после добијате још неке информације од њега?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, иначе нисмо ми пуно о тим стварима ни причали. Свако је имао своје задужење, онда је радећи ове послове, ишли смо и на линију. Па, на пример, ако те спреме на Бандјерку петнаест дана си горе, док дођеш три дана, четири, онда је то прошло већ двадесет дана, тако исто, у месец дана можда радиш седам дана ове своје послове, па опет тако, све зависи где се када нађеш, да ли на линији, да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли Вам је познато, да ли је Мико знао за ове догађаје у Дому културе?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јесте знао, он је одвезао њих и он ми је причао да их је он одвезао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да их је одвезао, него шта се дешава тамо, да упада тај Репић, то што сте рекли?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим, нисам сигуран, овај, јер нисмо причали о томе. Ја мислим да је знао, вероватно, јер чује се то, јавних поговарања и грађани и кажу, на пример, да се чује вриска или оно, али не мораш ти бити лично укључен да одеш доле, али то народ, причало се, на пример, чује се вриска по Дому или по неком Техничком школском центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви то чули, да народ зна? Да ли се то причало или сте Ви то лично од некога мештана из Челопека то чули?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, не, по граду се причало, на пример, да се ради, на пример, ово Цвијетко што каже да долази паравојска и да ради шта хоће, а да они не смеју ништа да ураде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то причају грађани?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: У јавним поговарањима се причало, и грађани нормално, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да се неко од мештана Челопека жалио, да је долазио негде у команду или у Скупштину општине или у град?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, нисам чуо, нисам. Мени није, на пример, нисам чуо. Е можда касније и после рата се то чују неке ствари, али то није оно исто што је се знало и видело на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте из Тршића, да ли је тако?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте знали из Челопека неку Спомену можда, неку жену, Стојкић Споменку?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Знао сам је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је та жена била ухапшена?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Била је ухапшена и била је у затвору у «Новом извору» горе и Суд за прекршаје, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је била ухапшена, зашто, да ли знате?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам ко је ухапсио, само знам да је била у затвору и она је, на пример, Вуковић Средо и ови који су, каже, има и Споменка нека Стојкић из Челопека. Иначе, она је била удата онде у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било нешто чудно да је жена ухапшена у рату?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Није то било, није она била једина, ја мислим да су две, три њих биле горе у затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули због чега је ухапшена?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, њу полиција није ни ухапсила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није је полиција ухапсила?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је хапсио тада, ко је могао да хапси?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Хапсио је ко је стигао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је стигао?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ко је стигао, од Нишког, Пиварског и наше су скидали, скинуо је, да извинете, голе, туче, ћера га да иде на линију, доведе Топола, доведе онај, убаци у затвор, оснују затвор сами. Е после, да ли је судом, како би требало, на пример, да ли је судским решењем неки тај затвор оформљен после, касније или није, али свако је доводио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да се вратимо на судбину ових Дивичана. Шта се дешава са њима, колико они ту бораве у Дому?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам колико бораве, али сам на пример чуо да један део је Средо Вуковић вратио у «Нови извор», у зграду ову пословну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чијем захтеву он то ради?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, вероватно командира, тада је био Воја Вуковић, да ли је био командир, вероватно командира, јер под ничијом другом не може да се врати, полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Нови извор»?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, горе «Нови извор» и Суд за прекршаје, то је једно исто било, сада где је који био смештен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И зашто су ту враћени?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим да је један део био и рањен и по Срединој причи да је било и рањених, е сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли им је пружана нека помоћ лекарска, нешто?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Како су ми они, Средо ми је на пример причао, да им је пружана, да су долазили и један Драган Петровић ми је причао, каже, да је долазила докторица Бела, да је долазио, не знам још који доктор, да им је пружана помоћ, али ја што се тиче, нисам видео да су долазили доктори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко њих онда вози у Батковић, ко то организује, ко ради те послове?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам. То не бих Вам стварно знао ко је наредио и ко је возио, али вероватно возе аутобусом, а ко је сада наредио, нисам био у то. То нити сам касније чуо, да сада питам ко је наредио. свако је што се каже чувао себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви полицајци имали неке везе са тим територијалцима, са војницима, осим када идете у борбе и то?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, нисмо, једино ако се сретнемо овако, па кога знаш поздравиш се, али нешто посебно нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада командовао територијалном одбраном, тим јединицама?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја нисам сигуран, али мислим да је у то време био неки Марко Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог човека познавали, да ли сте га виђали?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Виђао сам га можда два пута откако је био, у пролазу, али овако нисам имао са њим неки контаката и састанке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали, ко је тај човек, одакле је он, где је дошао?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Касније сам можда, када је почело ја мислим суђење у новинама прочитао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А до када је он био на тој територији града Зворника?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате за још неко место да је тако колективно напустило или исељено из Зворника, осим Дивичана?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Место Бијели Поток, Клиса горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за Козлук?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта о томе знате да нам кажете?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ништа, знам да је пре тога причано да Козлук хоће да се исели и да иде за Суботицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је причао?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: У граду је се причало и полиција и овако да се неки преговори врше, мислим, јавних поговарања, чуо сам и знам, после сам чуо да су отишли аутобусом за Шепак и да су отишли за Суботицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви ту били присутни?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је то радио, ко је за то био задужен? Да ли је неко обезбеђивао тај излазак њихов?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Вероватно јесте, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Вероватно јесте, али, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже нам сведок Саво Михајловић, да ли знате тог полицајца?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Знам, он је био шеф.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је тамо затекао неке полицајце поред тих аутобуса?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Вероватно су полицајци били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате нешто о ангажовању полиције док се обезбеђује тај конвој?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, нисам ја распоређивао, вероватно је неко, можда у то време нисам ни био ту, али што се тиче, било пресељења, било негде да се иде, увек је на пример ишао полицајац један у аутобусу, е сада ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки сведоци, мештани Козлука кажу да су они принудно иселени. Да ли Ви о томе нешто знате, да ли је то могуће?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја, како сам раније то, мислим то после и чуо и све, ја сам, на пример, чуо да је Фадил Бањановић договорио са неким да они мирно изађу из Козлука и да не буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте то чули?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: То је сада кажем прича, јавно поговарање, сада мени нико није дошао да каже, Петко, Бањановић хоће, него чује се прича, хоће Фадил, преговара Фадил да се исели мирно, да се не напада једни друге, да их одвоје и тако сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се десило са тим Козлуком када су сви ти људи отишли са тим кућама, имањем, стоком, шта се догодило?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: То је после, ја мислим, заузео овај, уселила војска која.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уселила војска?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, вероватно, куће су се заузимале како су долазиле избеглице у Зворник, доста је избеглица долазило, тако се и усељавало, по свим тим местима, није само у Козлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да су вршене неке размене заробљеника, од тих Дивичана да је неко из Дома извођен ради размене?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Мени је познато само, командир Воја Вуковић када је био, да је хтео некога Француза, звали га Француз, пошто му је отац радио у Француској, а са Дивича је, да је хтео да га размени са неким из Сарајева и да је он вршио те тамо неке преговоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је дошао тај Воја Вуковић?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Воја Вуковић је дошао негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било после јуна, после Маринка?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: После, после, после Маринка је дошао Брана Михајловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то није у нашој оптужници, да видимо онда за Маринка, како је, до када је Маринко био начелник, како је он престао да буде начелник, шта се то десило?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Маринко је био до 27. јула, извињавам се, пошто смо имали тај некакав неспоразум око тих паравојних снага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је имао неспоразум?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Овај, полиција и Маринко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то био неспоразум?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, те снаге Гогићеве, оне су биле остављене у граду да врше контролу по граду, а полиција спремљена место њих на линију у Мемиће, да види да ли је заузета линија, када је била заузета и када смо се вратили из Мемића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то период, да ли је то пре тог 27.?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: То је 27. јули и отишао сам. И он је покушао поново, није тамо затекао ни муслиманска војска, ни српска, нема никога, линија празна и полиција је се вратила и Маринко је хтео да се врате на линију, да чувају линију. Они су одбили да иду на линију, а да Гогићеви раде полицијски посао у граду и ту је дошло до малог конфликта и протерани су Гогићеви преко Дрине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је протерао?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто је Маринко штитио те Гогићеве?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, вероватно он и Милош Пантелић, да су они њих довели и они су били при СУП-у, при МУП-у, носили су наше униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су дошли ти Гогићеви?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, ја мислим негде одмах на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На почетку?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коме су они припадали?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: МУП их је плаћао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: МУП их је плаћао?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове добровољце?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: То не знам. Ја знам, на пример, када су ми на једном саслушању из Бања Луке, из Хашког трибунала су ми показивали списак, на пример, Жућине је плаћала општина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама су приказивали?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када сте Ви испитивани од хашких истражитеља?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, из Бања Луке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Бања Луци сте били?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: У Дивичу на «Видиковцу», али из Бања Луке су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошли су?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви то испитивани као сведок или као осумњичени?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Као сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као сведок?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Откуд знам, нису ми рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неће бити.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пише овде да сте били осумњичени, зато Вам ту изјаву не могу ни да предочавам, јер нисте били сведок. Рекли су Вам да сте могући осумњичени.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Може бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па после више нисте били. Да ли сте Ви у то време знали да се ти добровољци плаћају?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте ту сазнали?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: За Жућине сам ту сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су ти Жућини, каква је то јединица?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Неке биле «Жуте осе».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Жуте осе»?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, мени се чини, «Жуте осе».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када сте први пут сазнали за ту јединицу?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Када су дошли, мислим у априлу су дошли, доле у «Алхос».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Алхос»?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме су они припадали?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Штабу ТО, коме су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вас не чујем.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нама полицији нису, да ли су штабу, да ли су ТО, војсци, не знам коме су, углавном су били при штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: При штабу?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Униформу су носили, војну ону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада представљао војску у то време у Зворнику, у мају, јуну, јулу?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, било је тих команданата више, ја сада не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега команданата?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Бригаде, како је се звала, био је Василић неки, био је овај Маринко, да ли је био пуковник, шта ли је био, Василић, па био је неки, да ли Благојевић. Једно време ја мислим да је и Жућо био командант бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант бригаде Жућо?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим да је једно време сам, да ли се наметнуо, да ли није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А та јединица Пиварски, шта сте о њима чули, која је то јединица, ко је тај човек, да ли сте га видели некада?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: То је нека јединица, ја нисам њих ни виђао пуно. Чуо сам, јесам видео Пиварског можда једном, два пута, нити знам одакле је. То су ишли већином и по тим селима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био смештен са јединицом?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам, једно време знам да је био у Дрињачи, али не знам где је на почетку, али знам да је једно време да је у Дрињачи био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме је та јединица припадала, Пиварски?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Пиварски је и тај Нишки, не знам, једино могли су бити при војсци, али полицији нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису полицији?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не. Полицији су припадали Гогичеви и Црни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: И једна јединица из Теслића, тринаест људи, Црни их је неки водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црни?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се тај звао?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Црни су га сви звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коме он припада, кажете?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Он је исто био при СУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: При СУП-у?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, носио је нашу униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули за неког Студеног?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јесам, Студени је и данас дан активни официр. Био је пре рата у Дому у школи, оно на вежби са војском, на Брањеву, у Пилици, а после у рату је био официр. Мислим да је сада мајор, пуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате мало гласније. Био је, шта кажете, активни официр Студени?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим, тада је био капетан, сада је мајор, пуковник, не знам, исто у активној војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта можете да нам кажете о активностима војне полиције, да ли је било војне полиције у Зворнику?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под ким су они били?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Једно је време ја мислим био и Студени, једно је и Јасиковац био, једно време Јосип Аћимовић, е сада у које време који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А којој формацији припада та војна полиција у Зворнику?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Бригади зворничкој, овај војсци, само што је војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Ви знате када је та бригада основана?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам, војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у том периоду или пре или касније или када?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па и она је основана почетком, да ли у мају, да ли, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто о односу те бригаде и територијалне одбране и полиције? Ко је имао која овлашћења, која задужења?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Што се тиче војне полиције и ове полиције, била је одређена сарадња у вршењу патрола у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војна полиција и цивилна?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, да, јер је било, на пример, цивила и ово ако треба, приводила је ова редовна активна полиција, а војна лица приводила је војна полиција у касарну, ако побегну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте виђали тог Студеног?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Виђао сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је њему седиште било, где је војна полиција, где су били?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Стандард.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Стандарду?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Њега сам иначе виђао овако у граду Зворнику у Стандарду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за Нишког неког?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам, ни данас дан. Нишки водио је и он исто неку јединицу. Он је највише ишао по тим селима и што је скидао људе голе који неће на линију, тукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се то десило, тог 27. јула, да ли можете то да нам испричате? Да ли је било неко хапшење ту, неко веће, значајније хапшење неких јединица можда у Зворнику?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Није 27. јула, 27. јула су само Гогићеве преко Дрине послати, а после два дана, ја мислим или сутрадан увече, не знам, дошла је специјална јединица МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: МУП-а?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Из Бијељине, са Каришик Миленком на челу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њих позвао?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, када је било ово са Гогићевима, ми смо обавестили МУП да је урађено то са Гогићевима. Међутим, они су рекли да се

пази да не изађе Жућо, јер они су већ планирали да, на пример, ова полиција ми нисмо знали, планирали да иду да хапсе Жућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега Жућу да ухапсе?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, он је, та његова јединица радила је свашта за то време. Да ли је на дан пре, да ли је министра Остојића зауставила, одузела му возило, шта је радила и да ли је ради тога, да ли су га, ових сукоба, јер било је неких тих сукоба између тих јединица и 28., 29., нисам сигуран, они су око 2 ноћи, 3, упали. Ми смо били смештени у хотелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су упали у град?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, нама су послали раније обавештење, послали нам траке да завежемо, да би се могли препознати и да ће хапсити Жућину јединицу. И дошли су, похапсили су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су људи похапсили, отприлике, да ли знате?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Све што је било, све је похапшено, сада колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те Жућине?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су још неки ухапшени?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи који је повод био за хапшење, тај министар Остојић?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да ли је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сукоби са ким, нисам схватила, какви сукоби?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, било је између тих, на пример, паравојних јединица, примера, Жућиних, Пиварски, сукоби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Међусобни?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Међусобно, да, онда да ли ради тога, да ли ради министра, народ прича ради министра. Мени, на пример, када сам причао ово о 27. у Тузли, каже, па што нисте и Жућу ухапсили док није министра. Нисмо ми Жућу ни хапсили, нисмо ни могли, ми смо мали, дошла је специјална јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви као полиција зворничка имали разлога да хапсите тог Жућу?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ми, на пример, нисмо имали сукоба са њим, али то је ипак била јединица, што кажу и распуштена, нисмо се смели ни упуштати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у његовој јединици, да ли знате нека имена или надимке или нешто?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим да је и тај Топола био у његовој јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Репић, да ли он има везе?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Репић јесте, он је брат његов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неки други разлог да ухапсите ту Жућину јединицу?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ми нисмо могли, ми смо нејаки што се тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам прво, да ли сте имали разлог, а онда ћемо да ли сте могли?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Вероватно да смо ми били опремљенији и јачи и нама, на пример, ми смо били обични полицајци, готово и резервни састав, нити смо, што се каже, када и опалили метак, они су научили свукуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисте ме схватили. Да ли сте имали разлог неки због кога би требало они да се хапсе, ви као полицајци, да ли сте имали нека сазнања?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Што се тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог Челопека, конкретно, Дома?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да смо могли, ухапсили би их сигурно, Репића, на пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је требало да се хапси?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, требало је, како није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је требало да их хапси?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ко је требао, неко је требао наредити да дође специјална јединица, да је могла ухапсити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко наредио раније док се то догађало?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам, ја не могу наредити специјалној јединици, нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, да ли је неко из града од полиције или било које друге структуре обавестио те специјалце да има потребе да се хапсе?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Није ми познато, а вероватно је било контакта ту, ако начелник разговора са начелником у МУП-у да му пренесе да има то, то, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник, ја сам Вам рекла, начелник каже да он ништа није знао, па самим тим ваљда није ни обавештавао када не зна? Зато Вас питам, да ли Ви лично знате да ли је било потребе да се хапсе?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Како да није, како да није. Ми смо, на пример, могли смо да урадимо то што смо могли и тих мало што је било, мало Гогићевих па да их преко Дрине, да кажемо, идите преко Дрине, оставите оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто би требало Гогићеви да се хапсе, каква сте имали сазнања, због којих радњи?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, ми смо више ради тога што су, на пример, рекох ја Вама, довео њих и они раде послове полиције у граду, а полиција иде на линију. Место, ако си их довео, нека иде на линију, полицијски посао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, који је то разлог за хапшење, што они не иду на линију?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нисмо их ни ухапсили, него смо их преко Дрине вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, који би то био разлог, што неће да иду на линију, него су у граду? Да ли су радили нешто у граду што би проузроковало њихово хапшење, потребу за хапшењем?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: На пример, моја сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, имате ли Ви сазнања да су они нешто радили?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Немам, ја на пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су упадали на Економију, Дом културе, ти Гогићеви?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: То сам, оно што се каже, све чуо из јавних поговарања али то касније, много касније када смо их већ и протерали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Једино има да је истукао један полицајца Бору Зекића. Није се смело, у то време смо били још слаби, ишамарао полицајца, али није нико смео прићи да брани полицајца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте радили у полицији, били сте помоћник, да ли је тако, командира?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада били заменик можда?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јесам, можда једно десет, петнаест дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маринко каже да сте били његов заменик. Када је то било?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: То је могло бити негде десетак, петнаест дана, можда када је Маринко постао начелник, Марић је био командир, а ја заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква сте имали овлашћења као заменик, то је ипак нека виша функција од помоћника?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, али у то време већ све, није се ту ништа ни дешавало, већином смо на линију ишли Бандјерка и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то период?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, то је, он је негде крајем јуна до 27. јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада сте били заменик, касније?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, били сте за ту позорничку делатност и?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Патролну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Патролну. Да ли је било неке потребе да ту нешто интервенишете, шта се дешавало у граду? Каква је била безбедносна ситуација у граду у мају, јуну?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Што се тиче града, није било, овај, неко ни нарушавање јавног реда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Није, већ је то, мај, јуни, ти затвори су већ били, у затворима су били командири затвора тих чувара, по саобраћају је био за саобраћај, по обезбеђењу објеката био је задужен други, није било ни Муслимана, већ тада, што се тиче у граду, фреквенција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да је безбедносна ситуација била у реду?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, била је, што се тиче града, у граду баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, у граду?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било пуцања неких, тако неких?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Било је, када се војска напије оно онако пуцања је било, а што се тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се Ви осећали угроженим од тих Жућиних, од тог Пиварског, ту у граду?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, да Вам кажем, јесмо. Ниси смео, на пример, нешто да се супротставиш, замериш са њим, не знаш да ли ћете у току ноћи или шта ја знам, урадити шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чему да се супротставите када кажете да је било мирно, не разумем?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: На пример, да се посвађате обично, када се посвађате, не дирајте га, измакните се, прођеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било разлога за свађу?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, није, али доста пута, на пример, те војске када попију, хоће да изазову, ако се ти њему супротставиш, онда можеш очекивати свашта и онда боље прођеш крај њега, ако каже здраво, здраво, идеш даље, радиш свој посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажу нам овде оптужени Брано Грујић каже да су то биле стално пљачке, анархија, хаос у граду, да њима нико ништа није могао, у граду, а да он и не зна да су уопште људи у Дому?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: То је већином периферија града, радили су, гробнице, на пример, Бајерфетија, то је, такорећи, није полиција ни залазила и то је периферија града била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у граду није било таквих ситуација?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, доле што се тиче центра, нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву сте имали комуникацију у мају и јуну са местима ван Зворника, Бијељина, Сарајево? Да ли је било ту везе телефонске?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: На почетку, не знам да ли је било, али касније је била телефонска веза са Бијељином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете касније, на који месец мислите?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, не мислим, мислим не одмах, можда када се 06., 07., заратило, можда није у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: После десетак, петнаест дана је успостављена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могло је да се путује, да се комуницира?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Може, што се тиче Бијељине. Једно време није могло за Дрињачу ради тунела, па ако се требало, онда се ишло преко Малог Зворника, прелазило на језеро горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је ухапшен и Марко Павловић некада, у том периоду?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Чуо сам сада када је ово суђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сада, него у то време да је био хапшен, можда када је долазио тај Каришик или неко?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Могуће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Могуће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Могуће, јер можда када су Жућини да је и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, ко је на Економију доводио те затворенике, Муслимане?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам и то рекао сам, то сам можда после двадесет дана сазнао и да је било, ја сам рекао да је Милош Милановић а то је полицајац, да је на Економији, ја нисам знао ни да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже нам овде сведок Маринко Василић да је команда ТО или Кризни штаб, да су они тражили од полиције да да полиција обезбеђење и каже, није ту полиција доводила људе, 99% је војска у све те објекте доводила људе. Да ли Ви то знате нешто о томе?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Полиција није сигурно доводила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У објекте људе?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не. Ми смо, на пример, само преузимали, исто као «Нови извор», војна полиција је чувала и онда је преузимала, по наређењу, нисам сигуран, суда, рекао сам, да ли, можда је суд решење као што је требало да се изда решење за затвор, а ми морамо по наређењу, на пример, начелника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било решење за Дом културе у Челопеку, да ли Вам је то познато?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Није ми познато. Мислим како је требало, да је суд можда издао наређење МУП-у, начелник је пренео командир, да се преузме, могло је тако једино.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где то има групно решење о притвору, о задржавању?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, не, да се формира, на пример затвор, привођење лица, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, да ли су ти људи ту били, због чега су заточени, по ком основу?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам, рекао сам да ми нисмо сигурно приводили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте приводили?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, полиција да је касније, а могуће је то што је Маринко рекао да је ТО то довео, па да је наређење прузето после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брано Грујић, оптужени овде нама каже да он појма нема ко је то урадио и каже, вероватно је полиција формирала те затворе и то и полиција људе хапсила и формирала? Да ли је Вама то познато нешто, да ли је могуће да је то тачно?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, полиција није сигурно хапсила. А што Брано каже да је, могуће и то да није знао, јер многе ствари у Кризном штабу, колико се чуло и колико се зна пре, радила је се без Бране Грујића, на пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то знате?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, причало се по граду, да је он само на тој функцији што је председник Српске демократске странке, а да на пример,

Стево Радић, овај «К», Јован Мијатовић, да они читаву политику воде и он је само ту да се истури, да каже после шта они донесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да се одиграла нека седница Кризног штаба а да њега нема?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, могуће и да га нема, могуће да је, како причају, да он буде ту, да се донесе, на пример, једна одлука, Брано када изађе, они промене, кажу, одлуку. То је се причало, ја нисам никада био на Кризном штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се причало?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да. И данас се дан то прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте били тамо, опет сада се враћам на Вашу функцију, позорничка, патролна делатност. Да ли сте имали потребе да вршите неке увиђаје? Да ли је била ту нека служба криминалистичко-техничка, убиства нека на територији?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Посебно је била криминалистичка служба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је руководио том службом?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Крим. техничари били, крим. инспектори, Ратко Јовичић је ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био шеф те службе?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се Ви виђали са њим пословно, да ли сте имали неки контакт?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ти шефови су се виђали, на пример, виђа се код начелника када је колегијум, што Ви рекосте, ујутру, иде командир, иде начелник крим. службе, начелник везе, а ови нижи не иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли идете и Ви као помоћник?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, онда само командир дође и каже, на колегијуму је донето то и то, идете ту и ту, јер када би ишли сада и инспектори и оно, то већ није био колегијум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у јуну када је начелник био Маринко, ко још иде на те састанке?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Иде начелник, иде командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командир?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Марић Момчило, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марић Момчило, а где је сада Марић Момчило?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: У Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворнику? Да ли и даље ради као полицајац?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не ради, у пензији је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У пензији?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте причали са Марићем, шта се прича на тим састанцима, има ли неких убистава?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не прича, него они дођу и кажу, задатак твој је идеш ту, идеш ту, не прича он шта су они радили и причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Ваши позорници и ови полицајци што обављају патролну делатност Вас некада информисали о неким убиствима у том граду? Да ли сте Ви сазнали, да ли је било убијених људи у периоду мај, јуни, јули, било на улици, било у објектима?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: На почетку и при уласку, још док није била та позорна и патролна делатност, по уласку Арканових при заузимању објеката да обезбеђујемо ми код Техничког школског центра, била су три, четири леша. То се видело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је на почетку?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после, у мају? Да ли сте чули да је неко изгубио живот у Зворнику у мају?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јаве се грађани, на пример, да има леш, онда иде комисија, био је задужен Перо Танић један за асанацију, иду, врше увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по овим објектима да је било убијених, Економија, Дом културе, да ли сте чули да се ту ишло по неке лешеве?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Било је, причало се да на, у Дому културе, убијених је било, а да ли је ко ишао, не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, да ли је?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ко ишао, не могу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По те лешеве?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, вероватно морао је ићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су биле неке сахране, где су се људи ти сахрањивали?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: И та Комисија за асанацију, она је могуће, исто је био испред полиције Петар Танић, а овамо је био сведок «М» који је возио, ето то они знају, у вреће су их паковали, кажу, по бројевима стављали, где су их водили, то они знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам то они причали?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, не, знам да је била та комисија одређена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да су паковали у вреће?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јер су требовали, на пример, вреће, каже Перо, требало је, примера ради, десет врећа, двадесет врећа, када се јави да има лешева, да иду, они покупе. Извињавам се, шећер имам, па морам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, то се дешава, када у ком периоду то што причате, каже Перо, има лешева?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, није само по граду. То је читаво то време било и мај и јуни, да ли јаве, примера, у Крижевићима да има леш или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам за ове објекте где су заточени Муслимани?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па ја мислим све док нису пребачени у Батковић и у горе «Нови извор» и Суд за прекршаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да је било убијених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви то чујете директно од тог Пере или да се прича по граду?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, не, по граду се на примр прича, било је убијених, а види се на пример, некада ако сам ту, види се да та, камиончић оде, пита шта је, каже, примера, рекао је полицајац грађанину, има, нађен ту и ту леш, одоше да закопају, е сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где, ту и ту?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, примера, кажем, некада кажу у Дому, некада кажу у кланици, доле у Каракај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Ви као полицајац предузимате?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Шта ћу ја предузимати. Сви су задужени за нешто, ја нисам био за то задужен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта радите са тим знањем, да ли кажете Маринку, еј, човече, начелник, људи, ми полиција, мртви?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Маринко то већ зна док иде Перо који је био у асанацији. Он то мора знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је Маринко Пери?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, није ништа, начелник као и мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Начелник као и мени или командир. Перо је исто полицајац активни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Перо Танић је полицајац?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да. Он је испред полицијске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Маринко онда предузима? Шта Маринко онда предузима? Возају се ти лешеви и шта?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не бих ја знао рећи шта начелник предузима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли он то чува за себе ту информацију, шта ради са том информацијом?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Вероватно по службеној дужности, морао би да је проследи и у МУП и свугде, али да ли је проследи, није ни дужан да ми каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Какав је имао контакт Маринко са Браном Грујићем, са Марком Павловићем, са Кризним штабом, са тим сведоком «К», да ли имате о томе нека сазнања?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, вероватно док је био и командир, а касније и начелник, да је ишао на састанке у Кризном штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту био неки однос надређени, подређени или неки однос једнаких или какав?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, ја мислим, то је као испред полиције, овај, спрам њих једнак однос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Он је као испред станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у односу на њих, које сам сада поменула?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, па ја мислим у то време ако иде испред станице полиције, он заступа значи станицу полиције, заступа полицију, онда је овај једнак, овај заступа војску, онај заступа оно, да су они једнаки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, примера, са командантом војске, са чланом Кризног штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ту није било неке надређености?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маринку?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда значи по Вама, Маринко је био једнак и са Браном и са свим овим?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја нисам сигуран, али мислим да по функцији он је био и члан Кризног штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Члан?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је онда сменио Маринка, како је онда то било?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Када је био тај случај 27., онда он је после поднео оставку, 28., 29., то је дошла специјална јединица. Довели су Мићу Локанчевића за начелника, Брану Михајловића за командира. Ја мислим да је тада и Брано поднео оставку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том периоду?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том периоду?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим да је баш тада, овај, на функцију председника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Маринка изабрао, ко је њега поставио, ко је постављао начелника СУП-а у то време?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Начелника СУП-а у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га поставља?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Прво га када је се раздвојила, ја мислим да је тада странка поставила, Мила Мијића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим да је Мила Мијића странка поставила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Маринка?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Маринка, не знам да ли је и тада странка то већ, касније да ли је МУП или је опет мислим странка, нисам сигуран у то време, јер по неком, могло је на предлог странке, а да МУП да решење, међутим, оно на почетку док МУП није био још, било је могуће да је Мила странка поставила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је МУП заживео?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, МУП је што се тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих кадровисања и тога, када је МУП?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Можда је прошло и месец дана док је, дошло је ту и неких инспектора из Сарајева, па да раде у Зворнику, па онда из Бијељине, упутства та нека су стизала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је представљао странку тада у Зворнику, кажете странка, на кога мислите када кажете странка?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, тада је странка једино била СДС.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ко је представљао странку, персонално ко?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Брано је био председник странке, а био је Стево Радић, рекао сам, оно, Јован Митровић, Јова Мијатовић, «К».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су биле неке пљачке по граду?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Пљачки је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Поготову на почетку. Е сада, то је било и покрићем те фирме које су пљачкане, на пример, Робна кућа и оно, радници из Робне куће, камионима товаре, кажу, возе примера у Мали Зворник да сместе, да не би покрали, па онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то износио из Робне куће робу?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, радници Робне куће, на пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радници?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, али све то није остало у Робној кући, то је све после фирме тамо основале на основу те робе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам Вас за Циглану. Да ли сте чули да су тамо неки заточени Муслимани били и да су извођени да неку робу товаре неким камионима? Да ли Вам је то нешто познато?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Рекао сам мало пре да нисам знао када су доведени, ко их је довео, а касније сам сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте после чули?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, да су били ту. А сада, ко их је довео и одакле су били, нисам знао, јер нисам био упућен у то да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тамо била нека полиција да обезбеђује неке људе на Циглани?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим да касније јесте, нисам сигуран, јер све су већином, прво војска је обезбеђивала, када је наређено где полиција да преузме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били блиски са Маринком?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је причао некада да треба да се иде на Пале, да се нешто, Ви кажете он Вам је само рекао, нека чувају, како сте рекли, своју главу?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је рекао некада да ће да каже нешто да се жали на Пале или било коме другом?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бијељина или било коме?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нисам сигуран, али ја мислим да су они писали и Бијељини, да ли у то време и Палама, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да се врше тортуре, примера ради, по затвору Челопек, да врше те паравојне формације. Мислим да је то писано, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не верујем да он на то мисли, пошто он каже да не зна да су вршене тортуре.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ако може знати један полицајац, примера, онда мора и начелник бити упознат или командир. Можда није лично ишао, али могао је чути и од грађана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је био закључак да треба да се иде на Пале, али због учесталих пљачки и пуцања по граду, неких провокација тих паравојски?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Било је једно време, не знам, између Жућине групе и кога још, било је сукоба. Ја мислим чак у то време да су они претили и Брани Грујићу, Жућини. Е сада ја нисам пуно укључен у то био тако. Где ти није био посао у то време, боље се склонити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви као полиција имали неки контакт са тим командантима бригаде? Кажете Василић, па је био и тај други Благојевић или први?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја не знам, било је још вероватно. Ја као ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Маринко?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Увек иде или начелник, ако не може начелник, после када је, има и заменик начелника, ако нема заменика, иде командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте питали Цвијетка, да ли је он писао неки извештај писмени шта се догађа, упада Репић, па некое да да?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нисам, иако је он баш из мога доле места, али нисам ја пуно ни био доле у Тршићу или у Челопеку, ја рекох Вам, радило се по граду, онда доста сам ишао, ту је била једна пета стара чета, па већином на ровове, пошто је старија, пошаљу на Бандјерку, па у рововима будеш по петнаест дана и можда се ја и Цвијетко не видимо по два месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да су у тим затворима писани неки извештаји писмени шта се дешава, па да се то некое даље прослеђује или како?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Средо Вуковић који је овде сведочио, да је ипак, каже, речено да се не воде никакве књиге, али не може да се сети да ли му је то рекао Маринко, Петко или Славко?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви му нисте тако нешто рекли?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа не знате о томе?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је уобичајено да се пише неки извештај када се нешто дешава?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Мора се извештаји сваког дана писати, да ли био у затвору, да ли био на позорној, да ли био, поготову касније, можда првих десет дана или ајде да се није, али била је књига редослед, распоред службе и све је евидентирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта знате о том намештењу Среде Вуковића да он буде командир тих затвора, кажете, Економија, «Нови извор» и тако даље, како је дошло до тога да он буде, ко њега ту поставља?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Командир, сада не знам да ли је у то време Војо Вуковић потписао да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Економија у то време није био тај Војо, он је био касније.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Није, он није био на Економији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Средо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како није био?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, он је био «Нови извор» и Суд за прекршаје, а водио је у Челопеку, уствари довезао из Челопека горе у «Нови извор».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате Сретена Лазаревића?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да видим прво, има ли га овде, нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема га ту, не бих ја рекла да има. Где је он чувао, шта је он чувао?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Он је био са Средом у «Новом извору», па је мењао Среду када није Средо ту, он је њега замењивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да су у Стандарду неки људи заточавани у почетку?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја за Стандард сам чуо једино да су тројица убијена, да је неки из Милића војник убио, један из Милића је настрадао у Зворнику, али тада нисам био у Стандарду да су дошла та чета његова и да су тројицу убила. Ко су и шта су, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у контакту са овим Сretenом Лазаревићем у то време?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јесам, виђам га и сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте причали са њим нешто везано за његов боравак ту на Економији у априлу месецу, па да Вам је причао да су ту били неки муслимански затвореници?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нису, нити је он мени никада, на пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе ништа нисте причали?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Извештај или да се пожалио да је нешто Сретен, баш није никада ништа рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је причао ко ту долази, ко испитује?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Никада ништа није споменуо, касније сам скроз сазнао да је на Економији био затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни знали?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нисам ни знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате, да ли је та бригада, тај Василић, тај Благојевић имао неке везе са оснивањем затвора? Да ли Вам је познато тако нешто?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Није ми познато, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Није ми познато, али могуће је, јер, рекох Вам, војне те формације, оне заробе, доведу, кажу, ту ће бити, затворити их, што је касније полиција преузимала, то је друго. Јер на почетку полиција у затворе није ни доводила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А везано за ове Дивичане и за ове Козлучане? Ко је то урадио, да ли Вам је то познато?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, само знам да су отишли из Козлука, причало се да иду за Суботицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, договорено?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је задужен да то?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам, јер то је неко из политике разговарао са Фадилом Бањановићем, е сада, ко је из Кризног штаба или општине, то не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам није познато?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не. Знам да су причали да иду за Суботицу у неки камп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се причало да иду у Суботицу, пре него што су отишли?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Касније и касније су причали да су отишли у камп за Суботицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се знало раније да ће тамо да иду?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, причало се да хоће да се иселе, да Фадил хоће да изведе Козлучане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви пролазили поред Козлука?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто су они хтели да иду, какво је Ваше мишљење?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, вероватно, ја мислим да њима није било до сукоба, а ако остане, да би се избегли они сукоби са сваке стране, било је појединих људи којима је било свеједно започети, ако започне један и вероватно су резоновали да је боље да се изађе, па када може да се врати, него да буде сукоба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су могли они да излазе из Козлука?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Могли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободно, да иду по Зворнику, Козлучани, у јуну месецу?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Е да ли су у Зворник могли, а по Козлуку су, на пример, до изласка шетали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то унутра, али да ли су ишли негде ван Козлука?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је била ситуација тамо? Да ли је било ту неких борби у Козлуку, да ли су били угрожени они?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: У Козлуку није било ја мислим борби, да ли појединачно, да ли је неко настрадао, не знам, али што се тиче Козлука није било борби, јер Козлук у то време, пошто је имао вероватно и наоружања, било је, да се узело оружје, да је било и са једне и са друге стране доста жртава, ја мислим да је боље овако што није било жртава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је њима била угрожена безбедност, док су боравили у Козлуку?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Могуће од паравојски, нема ту, што се тиче полиције није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од полиције не?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато то или то Ви претпостављате?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, не, кажем, могуће да је било од паравојске, јер не знате када ће ко наићи. Довољно је, да извинете, један лудак нека направи нешто, испадне инцидент и не можеш ти сада чекати да неко пуца у тебе а ти да не узвратиш и тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још нешто чега сте се сетили, везано за ове догађаје овде да нам кажете? Да ли виђате сада Маринка Василића?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Виђам, али слабије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слабије, а Цвијетка Јовића?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не виђам, има можда шест, седам месеци, кажу да је отишао у Црну Гору или у Русију, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је отишао?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да ли у Црну Гору, Русију, причају, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причају, добро.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Углавном га нема у Тршићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Господине Панићу, мене занима, што кажете, чуло се, Репић улази у Дом, малтретира људе, неки су убијани, због чега он није хапшен у Зворнику, зашто га није нико ухапсио у Зворнику?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, ја сам малопре рекао, да у то време ми нисмо имали ни снаге ни материјалног наоружања, а нисмо имали, што се каже, ни

храбрости, јер иако је било нас двадесетак активних полицајаца, оно је све било резервни састав, неко да се супротстави некој паравојној формацији, Репић није сам, иза њега је Жућина на пример бригада, ако затреба, зато сам и рекао да је боље било, што је рекао и Цвијетко, склони се они када наиђу, јер оде и теби глава, као што ће отићи јаднику Муслиману, ето то је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Шта то значи, да није била формација у Зворнику која је могла да?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: У то време на пример, није, сем специјалне јединице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И једино је специјална јединица могла да хапси једног Репића?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: У то време вероватно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, да ли је он имао неку команду, тај Репић изнад себе?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да ли је он био са Жућом, али оно када се каже, био је и слободан стрелац, по њих два, три, оду, упадну тако у затворе и отму, кажу, новац, све малтретирају.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли је имао тај Жућа неку команду, да ли је он имао некога изнад себе? Под чијом је он командом био?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Вероватно под војном.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Шта то значи, под чијом командом?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, вероватно команданта бригаде, вероватно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: У Зворнику, ко је њему био? Ко је њему био надређени у Зворнику?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Вероватно командант, примера, бригаде, да ли је био Василић, Благојевић, ко је у то време био, ја не знам, у војску нисам се пуно ни мешао или штаб ТО, нисам сигуран ко, углавном са полицијом није имао ни контакт.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А реците ми, пошто сте рекли да је у рату је полиција била у саставу оружаних снага, да ли је на било који начин Вашем начелнику био надређен командант територијалне одбране?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим на почетку да је, то је опет Кризни штаб и командант територијалне одбране и командант бригаде и начелник, да је то као колективно руководство, да је то било заједно, а касније већ када је МУП, морао је да се обавести, примера, начелник у МУП-у или како се министар звао касније и тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Није ми јасно, појасните, шта то значи, у почетку, до када то?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Док није почео МУП да, примера ради, да се јавља МУП-у, на почетку када су почела та ратна дејства, није се у МУП могло ни отићи, примера, на Пале, није се, него Кризни штаб, руководиоци, примера. Е начелник је био на састанцима Кризног штаба, значи могли су се тамо договорити ако је био и Марко Павловић, Кризни штаб, да се тамо договоре,

да донесу одлуку и онда начелник преноси полицији шта ће она радити, а други другима. Ја тако мислим, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, појасните ми то, ко је Вашем начелнику био надређени у периоду мај, јуни?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим ту у првом периоду да је Кризни штаб и општински органи, нисам сигуран, а касније је МУП.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли имате неких сазнања ко је ове људе довео, помињете неког Нишког, Пиварског, ко је њих довео у Зворник, на који начин су они дошли?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да ли су долазили сами, да ли их је неко довео. Причало је се, на пример, да је Арканове довео, псеудоним «К». Е да ли је ове довео, да ли је доводио Кризни штаб, не знам, углавном знам да су Гогићеве, на пример, Милош Пантелић довео, јер је он био командир у Лозници, па је прешао код нас за начелника у то време, довео је и њих са собом. Е сада, ко је Нишког, Пиварског, да ли су они самоиницијативно дошли као јединица, да ли су се починили после под војну команду.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А овај Жућа, како он дође, да ли имате неких сазнања?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Само сам га једном видео у «Алхосу», каже, ово је Жућа, има «Жуте осе» јединицу. Ишао, виђао сам га и овде у општини, са ким разговара, шта ради, углавном, са мном није разговарао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А поводом овог, кажете, није био нико у Зворнику ко је могао да хапси такве људе. А шта је војна полиција радила, чиме су се они бавили?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, војна полиција је више приводила војне обвезнике који нису на линији, него што је шта друго радила.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли су и они били немоћни да овакве људе хапсе?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, на почетку ни њих није било петнаестак на пример војне полиције, ма то је опет радило се можда и срачунато, што мање полиције, мање војне полиције, нејачи су да се супротставе некој организованој групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога срачунато?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Примера, од тих паравојних групација, од Нишког, Пиварског, Жуће, не знам ја. Жућин утицај је био једно време у тој бригади, као да је био командант бригаде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А у Кризном штабу, да ли је имао Жућа неки утицај?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Вероватно какав је био, да је имао, нисам сигуран, јер нисам у Кризном штабу никада био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А реците ми, ови стражари који су чували, рецимо Челопек, каква су они овлашћења имали поводом таквих неких инцидентних ситуација, када неко упада? Да ли су они имали овлашћења да употребе оружје?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Имали су прво, ја мислим да су имали и написмено да не смеју пуштати никога унутра, да у случају напада, смеју, што кажете, употребити ватрено оружје, међутим, рекао сам малопре, он је, да извинете, са села, обукли му униформу, дошао, каже, види онога у црном шеширу, дуги мантил носи, шкорпион и хеклер овакав, њега ноге већ дошле, окрени главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога написмено су имали?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим да су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И реците ми, да ли сте Ви подносили неку оставку? Да ли сте напустили то Ваше радно место?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Панићу, мени је остало нејасно, ко је Вас упутио у Дом да одете да обиђете Дом?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Мене није у Дом упутио, рекао сам, овај, ишао сам на терен, да ли у Роћевиће и начелник Милош Пантелић ми је рекао успут да кренем у школу, јер су они били смештени у школи, а не у Дому.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је био смештен у школи?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Полиција која је чувала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Е шта је то било у школи тамо?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Била полицијска станица резервна.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Резервна полицијска станица?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су они имали неку везу са централом у Зворнику, телефонску везу, радио везу?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим, не знам да ли су имали на почетку, али да је касније био и телефон и мотороле оне старе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А када се то дешава када Вам он каже да одете тамо, у односу на ово када Вам је Ерић причао како је Дивичане сместио доле, након колико времена?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Рекао је, десетак, петнаест дана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Након тога?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, јер сам ишао на тај терен доле успут и каже, крени.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, можда нисам добро евидентирао, добро. Да ли Вам је ишта рекао због чега то тамо треба да их обиђете, те људе у школи и да ли је било неке приче?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ако је негде било тако и резервне станице, на пример, ишло се, некада и када сам ишао у Дрињачу, па каже, отиђи у резервну станицу у Каменицу, обиђи мало људе, а није ми рекао ништа посебно, отиђи у Челопек, у школу, обиђи станицу, види шта има.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте и пре рата били задужени за те резервне станице, да ли је тако, ако сам добро схватио?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да и пре рата.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли те резервне станице воде неку папирологију, неке књиге дневних догађаја?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Све су водили, све.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су они у школи имали и водили књигу дневних догађаја?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Требали су имати.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него да ли Ви имате сазнања, немојте требали су, него, да ли имате сазнања, јесу имали, нису имали?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Водило је се, сада да ли су они у станици, али иначе, рекао сам, можда десетак, петнаест дана, када су избила ратна дејства, није ништа вођено, а после десет, петнаест дана, морао се водити и дневник догађаја, књига распореда.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То када Вас Милош упути доле да обиђете школу и те полицајце у Челопеку, да ли сте Ви већ тада чули те приче по граду, да се доле нешто дешава, да се чују крици, јауци, вриска из Дома и тако даље?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нисам никада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: До тада нисте чули?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Касније се после, народ је причао, рекао, било је јавних поговарања, прича, у Челопеку се крици чују, крвави зидови, ово, оно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, шта Вам је, мени је бар остало нејасно ту, шта Вам је тачно рекао Цвијетко за Репића? Рекосте, упада са ножем, па шта уради?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Каже, Цвијетко каже када наиђе Репић са оним црним шеширом и ножем у руци, ја само окренем главу, стражари се измакну, не смеју.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И ништа више?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: И ништа више. И ја сам рекао, пренеси то Маринку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, намеће ми се ово, Ви сте полицајац дуго година сте полицајац, па ваљда је прво када чујете неку информацију, тако неодређеног типа, да проверите, шта, како, ко, где, када, дакле, да ли Вам прича икакве детаље о томе шта се конкретно дешава?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ма, није ни он знао детаље, касније је Репић, док Репић не изађе, па види, да извинете, на пример, да је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него он, он, интересује ме само?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да је једном одсекао полни орган, причало је се то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Причало се? Где се причало?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Чује се, поговарања, да је полни орган, да је другога терао да једе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тада када сте били код Цвијетка, том приликом?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, касније.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ово Вас питам, шта Вама Цвијетко као полицајац полицајцу прича?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Каже да плаши Репића јер он када дође, они се склањају. Они шта раде, они, каже, уђу у Дом, раде шта хоће.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, дошао Репић с ножем и вратио се и шта је сада проблем?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Није се вратио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дошао и вратио се, у чему је проблем?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Рекао, уђу у Дом и раде свашта, а ја не смем ни да приђем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја Вас питам као полицајца, да ли Ви питате њега шта је то свашта, раде свашта, да ли се интересујете, шта је то свашта, конкретно, кривично, које кривично дело?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Рекао је да туку, узимају паре, да извинете, ножем сече, ето. Он опет, као Цвијетко није видео ништа, јер није он смео да уђе унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам Цвијетко каже?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, на пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то раде?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да туку, узимају новац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то се већ десило и он Вам то каже.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Ви пренесете ово све што чујете Маринку?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја сам Цвијетку рекао одмах напиши извештај и Маринку сам рекао, Цвијетко ће написати извештај, наишао сам крај њега и каже за Репића то и то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него Вас питам, да ли сте Ви?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Рекао сам Вам да сам рекао Цвијетку, Маринку рекао, рекао сам Цвијетку да напише извештај и доставиће, да Репић ради доле свашта.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте Ви Маринку рекли шта је то свашта што Репић доле ради, у смислу, одсекао, заклао, убио, разумете?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Како ћу ја Маринка питати шта је свашта, када и он не зна.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, чули сте од овога ово што сте чули?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Зато што сам му рекао да ће му Цвијетко донети извештај у вези Репића.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте Ви као полицајац Вашем претпостављеном ишта конкретно рекли шта овај ради, разумете, а не само тако описно, ето, свашта се дешава, конкретно?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јесам му рекао да ће Цвијетко доћи код њега и да ће донети извештај, а ја друго њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте рекли Маринку шта Вам је Цвијетко рекао?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: То сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте му рекли, еј Маринко, Цвијетко ми каже то и то, то је питање?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте му пренели шта каже Цвијетко?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, Цвијетко ми је, то сам и рекао, Цвијетко ми је рекао, каже, Репић са својима дође, ми окренемо главу, он улази унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ради то и то?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ради, шта ради, узима паре, малтретира, све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас пита колега.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте Ви познавали од пре рата људе из Дивича, Дивичанце, да ли сте имали међу њима познанике?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јесам, доста јесам. Једно време сам држао терен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Схватио сам да сте знали тада да су ту Дивичанци смештени, тада када сте дошли код Цвијетка доле да сте знали да су ту људи из Дивича, да ли је тако?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте се интересовали, да ли ту има у Дому неких Ваших познаника и каква је њихова судбина, шта је са њима, разумете?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Што се тиче, да, што се тиче затвора, рекао сам и мало пре, ради личне сигурности, свако ко се није мешао у то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него да проверите, да ли је жив, да ли је добро неки Ваш познаник са Дивича?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Какви, провериш, дође, да извинете, он псује, узме пушку, е шта ти имаш да се интересујеш за њега и боље и тако где нисмо морали, да нисмо залазили, не само ја, ни у један затвор ја нисам ушао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви из школе нисте отишли до Дома?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ту када сте били са Цвијетком?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте пролазили путем поред Дома?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, Дом је, Дом је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Каснијих, наредних дана, неким другим послом?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, јесам, вероватно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисте свраћали?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, никада ни у Дом, ни у један затвор. Ја нисам имао ни обавеза што се тиче задужења, онда нисам се хтео мешати где је мени сигурност угрожена.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Коју сте Ви функцију тада тачно имали, да ли сам ја добро схватио?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Помоћник командира.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Помоћник командира?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте као помоћник командира присуствовали колегијумима које држи начелник?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, рекао сам, нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Него само, ко је код начелника на колегијуму?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Код начелника је командир, начелник крим. службе, командир саобраћаја, начелник везе и инспектор ако је био неки.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате, ко је Бубица?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је Бубица?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Буљубашић Беге, отац му је Бего, не знам како му је тачно име Бубици, заборавио сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Абдулах.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Абдулах, овај, а Бего је био колега, радио у СУП-у, Бубица је радио у «Глиници», био возач.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте чули, шта је било са њим, шта се њему десило?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: За Бубицу сам чуо можда једно пет, шест месеци касније када су га неки мучили и да су га, да извинете, набијали на колац.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пет, шест месеци касније?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Касније, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У односу на шта, у односу на то када је то било?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Када је тај догађај, сада када је догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су га убили?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Прво су викали да су у «Новом извору», па да су пред зградом, ја нисам ни сигуран.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Од кога сте то чули? Да ли сте то чули из прича унутар полиције, везано за информације?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Никада неће то полиција причати грозоте и ово.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Него само тако међу грађанима?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Буде и грађанин или неки полицајац каже или нешто, не мислим за Бубицу, али за Бубицу сам чуо да кажу да су га набијали на колац, а ко, где.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Бегу знам, био сам прекјуче са оцем, јер смо колеге били доле и крај куће ја прошетам, он зове на кафу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам разумела где, кажете, у «Новом извору» или испред зграде. Испред које зграде?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Једни су причали у «Новом извору», једни онде испред зграде у Намацахе, Змајевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред његове зграде?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, да је ту ухваћен и набијен на колац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је он прво био негде затворен, па да се то десило, да је био негде затворен или тако на улици се то десило?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам, ништа нисам чуо, него сам чуо да је набијен на колац, а где је ухваћен, да ли испред зграде, да ли код «Новог извора» или је можда био у «Новом извору», не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ухваћен па да се то десило?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, то је народ причао, а сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Народ?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја нисам ни видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај Цвијетко да је он рекао Анђелку и Маринку да што пре ти људи оду из Дома?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто о томе?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам, могуће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих молио сведока да разјасни, каже да су ова цивилна полиција и војна у неку руку сарађивали тако што је војна полиција хапсила војна лица, а цивилна цивилна, па је и на питање чланова већа, то нешто слично поновио, а онда опет тврди у свом казивању да полиција није сигурно приводела и хапсила цивиле, него војска, па како је до тога долазило, ако је то тако или је то био можда Ваш лапсус?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја колико познајем, колико знам да полиција није приводела, мислим да у затворе није приводела, на саслушања поједина у канцеларији је, где су предати на пример инспекторима или Државној безбедности, јесте приводела, али да је у затворе, то није, то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево конкретно за ту Споменку, што кажете да то полиција није урадила, него да је то војска, а она је ипак приведена, па била у затвору?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: И њу је полиција ту чувала, али не знам да ли је полиција привела, јер је полиција обезбеђивала «Нови извор» управну зграду где је она била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па сада, како долази до тога да војна полиција хапси цивилна лица, да ли Вам је познато?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: То је на почетку тих ратних сукоба, рекао сам да су и војна полиција и војска и паравојска, сваки је хапсио и сам себи, такорећи затвор опремљивао, а ту у «Новом извору» чувари су прво били војска и војна

полиција, па је онда полиција ова редовна преузела, па је можда ту, ту је Споменка била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да се вратимо на Ваш сусрет са Цвијетком Јовићем у полицијској станици у школи, код Дома културе у Челопеку, где Вама каже Цвијетко, туку, ножем сече, узимају новац, а опет ту говори само о Репићу, па сте Ви после помињали још неке надимке, па ме сада интересује, да ли је Вама тада Цвијетко Јовић, поред Репића који је то чинио, помињао још нека друга лица, а ако јесте, која?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Тада није нико сем Репића, тај Репић и његова група. Сада, да ли је био још један, два са њим, они су увек ишли два, три, Репић, а касније сам чуо да улазе групе Пиварског, Нишкога, али од Цвијетка нисам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сада када кажете групе Пиварског, Нишког, мислите ли на неке који су били заједно са Нишким и Пиварским?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Мислио сам из те јединице Нишког, Пиварског.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ове полицијске станице са којима сте и Ви били у одређеном смислу, тако сам разумео, задужени, па бих желео да ми кажете, да ли су оне биле дужне да воде књиге дневних догађаја?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јесу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ако јесу, да ли су водиле?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јесу, биле су и дужне и водиле су, рекао сам можда десетак дана на почетку избијања оних ратних сукоба, док се још није успоставило, буде се десет дана, петнаест у «Алхосу», па идеш у Стандард, тада није, а после се морала водити евиденција, редна листа, дневник догађаја, распоред служби, све се морало водити и имају те, ја мислим да су те евиденције из СУП-а узете од Хашког трибунала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су, сада конкретно, у полицијској станици у школи у Челопеку, да ли су и они били дужни да воде те књиге и јесу ли водили?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Дужни јесу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато да су водили?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јесу, познато ми је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сада нам објасните поступак, како долази до тог вођења, односно до организације саме службе у Полицијској станици у Челопеку, у смислу, да помогнем, на шта мислим, да ли се одређује дежурни, колико он буде, одређује смена страже, ко то уради, ко то контролише, како то све функционише?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Знам на шта мислите. Пошто је тада већа била у Челопеку резервна станица милиције у школи, значи и пре довођења у Дом, када су доведени Дивичани у Дом, командир, начелник је наредбом дао наређење да та станица обезбеђује Дом у Челопеку. Командир те станице прави распоред стражара по сменама, оним слободним данима и нормалне оне обавезе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има ли неко ко седи у школи, да тако назовемо, а ови?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, не, има дежурни, на пример увек, у било којој станици има дежурни, а чак има, ако има довољно људи, има и приправних за интервенције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е ко води сада, ко уписује конкретно у ту књигу дневних догађаја то шта се догодило?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Командир одреди дежурни да води или одреди некога као референта, као администратора и он, на пример, командир му издиктира распоред службе, он то евидентира. Касније се добила и машина. У почетку се радило руком, касније су се добиле и писаће машине и евидентирало се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Обзиром да је у Дому културе било више људи затворено, интересује ме, одакле сада иде поступак да се тим људима обезбеди, на пример, храна, како то иде? Да ли то иде преко те полицијске станице која је задужена за њихово обезбеђење и чување или је то нека друга линија, а ако је друга линија, која, а ако је ова, онда ко је непосредно са тим задужен?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја то нисам знао, малопре сам рекао, док нисам разговарао, то после рата сам разговарао са Милошем Јовановићем, једним који је био ту чувар обезбеђења и он ми је рекао да је отишао код Славке Ерића и да је са Славком Ерићем договорио да се храна у Челопек вози из хотела.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, у реду, нисам мислио на то, него, на пример, бројно стање, па сада промена бројног стања, ко је дужан то да јавља?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: То води командир овај или стражарске службе, кажем, он је уједно и командир станице резервне у Челопеку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сада добро, командир не може да зна у сваком тренутку да ли је дошло до промене бројног стања. Како иде та линија?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Стражари имају вероватно, они изврше, да ли пребројавање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се врши то, на пример, прозивком, пописом?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да ли пребројавањем, не знам како су радили доле, нисам упознат, да ли пребројавањем, да ли што Ви кажете, прозивком, достави колико има и онда командир или неко ко је задужен наручи из хотела толико, или док је се из «Алхоса» возило из Стандарда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако можете да нам кажете, ако сте видели, а посебно у Дому културе у Челопеку, књигу дневних догађаја, како она изгледа, ког је формата и шта она садржи унутра? Да ли је то подељено по неким рубрикама?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: У Челопеку нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А уобичајено?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Оне свеске дебеле које су, онда ова, четири, пет, те су биле подељене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли оволики формат?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Тако, али оне дебеле корице су свеске, да је се водила, међутим, није, био је некада и роковник службио, на пример, Сретен,

ја сам виђао Сретена када у роковник овако пише, а док се горе у станици имало је се оригинал редне листе, велике где је све уписано по редном броју, име, шта је по чину, шта ради и плус распоред службе горе је био куцан на машину где остаје у архиви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сада ме занима, да ли полиција, да ли је то Вама у знању, имала неке обавезе у вези сахрањивања, поред онога Пера Танића који је био задужен да иде са том асанационом комисијом, да ли ви као полиција имате неко задужење у том смислу, да се обезбеди, да се превезе леш, да се обезбеди да се сахрани на одређеном месту леш и ко то ради, да ли Вам је познато, ако то не ради полиција?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Полиција није никада ишла, једино што је рекох Перо Танић, а ишла је та Комисија за асанацију. Могуће у појединим случајевима где је било нешто теже да је ишао и инспектор крим. службе, али нисам сигуран у које место и на који случај, али иначе Перо Танић што се тиче полиције, то је комисија радила. Он је, кажем, евидентирао само по бројевима, наручивао оне вреће и шта ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Помињали сте неколико пута Стандард, па нисам разумео, да ли је и полиција једно време била у Стандарду?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У којем то периоду?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: После «Алхоса», значи у «Алхосу» је била петнаестак, двадесет дана, па у Стандарду, па из Стандарда у хотел прешла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тада када је полиција била у Стандарду, да ли је био још неку ту стациониран?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Била је војна полиција, било је војске, била је војска.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај Стандард је зграда већа, са више просторија, како то по спратовима?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: То је велика, сада је факултет, има просторија доста, сада је факултет, има и домови ту, сада је факултет. То је нова зграда била направљена пред рат за Стандард, а у рату је коришћена за касарну и сада је факултет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се у Стандарду ту где је полиција, нешто дешавало што?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Рекао сам што сам чуо, нисам тада био, био сам негде на терену, чуо сам, дошао, кажу да су у Милићу убили тројицу, пошто су њиховог једног убили код споменика у Зворнику, да су дошли, тројицу Муслимана убили, милићка чета.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви познајете можда те Муслимане који су убијени?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Познавао сам, касније сам сазнао који су поименично, познавао сам их.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да ли сте сазнали конкретно шта је било и евентуално ко их је убио или нешто ближе о томе?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Из милићке чете, каже, једном су брата убили код споменика у Зворнику и да је он дошао и побио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су му убили брата?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Тај дан су му убили у Зворнику код споменика брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Овај као Муслимани убили и та три затвореника ваљда била доле у Стандарду и они су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то април, мај?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, када смо из «Алхоса» прешли, да ли је крај априла, почетак маја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли ти припадају овим неким групама које сте помињали, Нишког, Пиварског?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, не, то је милићка чета, из Милића била је ту, дошла, не знам поводом чега је дошла, из Милића је била ту и то баш је била смештена у Стандард.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Они немају везе са овим групама које сте помињали?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, они нису паравојна, то је чета.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала лепо, немам више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја нисам сигуран, али не могу цео транскрипт да памтим, али један од стражара је рекао да је дошао у станицу полиције, да је рекао, ови људи у Челопеку три дана нису ништа јели, да је тамо био Ерић и Панић, ја бих молио да се то предочи због начина на који он каже о овом сазнању за Челопек. Мислим да је Јовановић Милош, али нисам сигуран.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: То што сам ја можда споменуо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И онда је овај одмах то завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мико Миљановић је рекао да је отишао у хотел и да је тамо нашао Маринка и рекао му, ови људи немају храну.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: А мени је Милош овај Јовановић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, судија, није то. Ја мислим да је Милош Јовановић, да је дошао у станицу милиције.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Могуће да је и Мико рекао, али мени је, на пример Милош Јовановић пренео.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте Ви били присутни ту?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, мени је пренео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он говори да њему преноси Милош.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да је Славки рекао, да је Славко одрадио, одмах да је храна.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али ја се сећам да је, ја мислим да је Милош Јовановић, Маринко је давно саслушаван, да је скоро један саслушан и да је рекао, отишао сам у станицу полиције. Тамо је био Петко Панић и био је Ерић и ја сам рекао, ови људи три дана ништа нису јели. Када се већ вратио у Челопек, већ је стигло, већ је интервенисао.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Могуће да сам био у станици.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, али добро, добро, није важно, каже човек да је могуће да је био, него он каже да је тек касније њему Мико причао како се догодило, а Ви сте на почетку излагања рекли да Вам је Мико Миљановић причао касније да су их возили и вратили ту, али накнадно, али то не произлази из овога, значи да сте ипак сазнали раније, три дана.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Раније, раније.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сазнали сте пре Мике за Челопек.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Како мислите?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте да су Ваша прва сазнања о Челопеку и о путу на Хан Пијесак и на Црни Врх, да сте сазнали од Мике Миљановића накнадно.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, од Славка сам сазнао, покојног.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Онда је у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од покојног Славка други дан је сазнао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Немам намеру да збуњујем, можда сам ја погрешно разумео.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да је Славко замолио Мику.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Онда је све у реду, све је у реду. Немам ту ништа више. Да ли је знао да ли је била станица милиције у Тршићу?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: У Тршићу била је пре рата, после је премештена, пола је у Челопеку.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је била у Челопеку пре рата полицијска станица?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јесте, у свим месним заједницама.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У Челопеку је била?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ово из Тршића, када је она премештена, шта је било са њом?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Они су када су ова ратна дејства и то, можда касније неколико дана премештени у Челопек и заједно саставили Челопек и Тршић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је био командир?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Цвијетко Јовић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ова Комисија за асанацију, да ли знате, ко је формирао и када је формирана?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам, не знам ни ко је био, сем Милана тог Радовића.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Знам да знате, јесте, али.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: И Пере Танића.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мене само занима, ко је Комисију формирао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је формирао?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам ни ко је надлежан за то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је, Ви сте рекли председнику већа, да сте Ви били помоћник за позорничку и патролну службу. Сада, да ли Вам је познато за неко организовано прикупљање грађевинског материјала које се налазило у дворишту неких муслиманских напуштених кућа или у становима, беле технике и тако даље, да је то неко скупљао, узимао и да ли је постојала нека одлука у том правцу и да ли сте Ви реаговали на то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се ишло по напуштеним муслиманским кућама празним и да се одатле узимала техника, намештај, грађевински материјал, испред кућа, да ли сте видели некада?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да ли је организовано.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је то Вама познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се радило тако нешто?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да ли је било, али било је, да се износи и да се пљачка, било је, они су само тражили каже злато, паре, њих не интересује техника, други су возила купили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вам је то, одакле Вам је то познато што сада причате?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Овај, по граду, а и ја сам на пример, тај Црни са својом групом из Теслића, причао је, на пример, он је припадао, рекао сам тој станици полиције доведен, прича, њега не интересује да узме тамо шпорет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко то прича?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Он прича, на пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он прича?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Он лично прича да га интересује злато и новац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама то прича?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да и он својима каже, да не узимају шпорет, има само да купиш злато и новац, на пример.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате да је тај материјал превожен у Србију?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли Вам је то познато?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Познато ми је, на пример, ти из Робне куће ти што су извезли, Јоцо онај, Трифко, каже да тамо преместе, да је сигурно у Србији, а то није никада враћено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Јоцо?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Радио у Робној кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је човек из Зворника?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, Ковачевић Јоцо, Трифко и он је исто радио у Робној кући, да пресељавају Робну кућу и ту белу технику у Мали Зворник и да би после вратили да се не би пљачкало, али се није никада вратило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али се није никада вратило?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је пре рата, пре 08. априла, да ли је постојао гарнизон ЈНА у Зворнику?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Гарнизон?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Што се тиче редовне војске није, међутим, рекао сам, на почетку било је у Чelopeку и на Брањеву, Студени је обучавао ту војску, била је редовна војска.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На више питања председника већа када је формирана Војска Републике Српске и та бригада, на која Ви нисте знали да одговорите, али ме интересује, од којих јединица, од којих формација је формирана та војска, Војска Републике Српске, бригада, шта ли већ?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Формирана је од редовне оне војске пре, Југословенске народне армије, како се звала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте да није била ЈНА ту. Да ли је дошла после 08. априла ЈНА?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: ТО мобилизацијом, а после постављени команданти бригаде, онда је војска Југословенске народне армије, како се звала пре, долазили су и официри и војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само морате према микрофону, неће се чути када се прекуцава, јер се Ви окрећете тамо назад.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овај Миљановић, шта је био он када је спроводио ове људе?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Помоћник командира.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Помоћник, исто као и Ви?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко је плаћао ту храну и тај превоз и то?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам стварно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам данас да Вам је наређено, разумела сам полицији, да 08. априла кренете са Аркановим и Шешелевим, реците нам, шта се тада догађа у граду, шта полиција ради?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, како је се причало и раније, требало је можда дан, два пре да, по тим њиховим плановима да се уђе у Зворник, међутим, људи није било, добровољаца, односно полиције и војске да иду за њима, како су они рекли, требало им педесет, у врх главе, сто да иде за њима и када заузму да обезбеђују објекте и то 08., 09. нисам сигуран ког априла. Они су кренули напред. Ми смо што је било ТО и оне још војске у аутобусе, да ли два или три аутобуса је било, ишли иза њих. И како су они улазили у град и заузимали, на пример, код болнице стају, кажу, дај три полицајца, два војника, обезбеђујете Дом здравља, иде се даље, Радио Зворник, дај три полицајца, два војника, обезбедите Радио Зворник, пошта и тако обезбеђивали зграде. При уласку, кроз аутобус, то сам и малопре рекао, код Техничког школског центра видео сам три леша како леже на улици. Нисмо излазили ту из аутобуса. Касније сам сазнао да је неки Фарук и још два лица и тако ми смо, значи, обезбеђивали објекте по уласку у Зворник.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Да ли сте том приликом били присутни, видели када су се убиства догађала?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, они су ишли испред нас, ми смо на пример, ишли петсто метара или километар иза њих, аутобусом и како наилазимо, оно један увек има њихових, каже, два полицајца или три полицајца, остани овде на раскрсници, обезбеђуј, три болницу и тако.

НАТАША КАНДИЋ: И Ви сте видели лешеве само ту испред Школско-техничког центра?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Испред школе на том путу, јер смо ми ишли право горе.

НАТАША КАНДИЋ: А у центру?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Право горе, пошти, знате. Не знам да ли знате где је, али сам после чуо да је било тамо и у Јадарској улици један леш и да је било код споменика горе, а ја нисам видео.

НАТАША КАНДИЋ: А рекли сте нам, помињали неки аутобус са војницима. Какав је то аутобус?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Мислим, ми смо долазили.

НАТАША КАНДИЋ: А ви.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ми када смо долазили, када је то улажено у Зворник, долазили смо са аутобусима.

НАТАША КАНДИЋ: А како су дошли ови Шешелјевци?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нисам разумео.

НАТАША КАНДИЋ: Како и одакле су дошли Шешелјевци?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Из Србије су дошли, одакле, из Србије су дошли, али одакле не знам. Арканови знам да су били у Радаљу, чуо сам, а за Шешелјеве, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, имали смо ту једног сведока, Миодрага Вуковића, који је као био координатор неки, био је координатор, каже да је био координатор ваљда тих јединица које су долазиле из Србије, Шешелјевци и он каже да је он присуствовао седницама владе на којима се разговарало о дисциплини, да је био присутан када се Жућин брат извињавао за оно што чини његов брат, па ми реците, да ли сте Ви чули шта је било, да ли је било нешто о томе, да ли је, да ли се о томе расправљало?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја не знам тог Миодрага Вуковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Миодраг него Мирослав.

НАТАША КАНДИЋ: Мирослав.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам ни Мирослава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А питање је, да ли сте Ви чули да се на влади нешто расправљало о понашању, да је Жућа ишао на владу и извињавао се?

НАТАША КАНДИЋ: И уопште о дисциплини у граду?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да је било мирно у граду, сведок је рекао да је било мирно.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јер ја не знам, нисам никада био, нити на Кризном штабу, нити на неком састанку владе, нисам био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да сте чули за имена Пиварског и Нишког. Од кога сте чули њихова имена?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, ја сам рекао, њих сам сретао по граду, два, три пута и кажу на почетку, онај Нишки и овај Пиварски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који кажу, ко каже?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, војска каже, јел чујеш ти, ево га Нишки иде, где је Нишки, а онда видиш ко је Нишки, Пиварски и Пиварски је тај, рекао сам, у Дрињачи једно време имао седиште, а Нишки куда је ходао, да ли је из Ниша, да ли није, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте чули за још нека имена, да ли сте чули, на пример, за име Босанац, Лопов, Зокс, Пуфта?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Мени се чини за Зоф да јесам.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Мени се чини за Зокса да јесам, али нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Зоф.

НАТАША КАНДИЋ: Зокс.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је рекао Зоф, добро.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Зокс, не знам, не знам, нисам сигуран, могуће је, заборави се та имена и презимена.

НАТАША КАНДИЋ: А помињали сте Мићу Давидовића из Бијељине. Када он и у вези са којим догађајем он долази у Бијељину?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да ли је дошао дан пред ово хапшење Жућиних, да ли после дан, то нисам сигуран.

НАТАША КАНДИЋ: А знате одакле, којој служби је припадао Мића Давидовић?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Мићо Давидовић је био једно време и командир у Бијељини станице.

НАТАША КАНДИЋ: Али у то време?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: У то време да ли је инспектор био, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли у Бијељини или у Србији?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Био је и у Бијељини, а да ли је био и у Србији, то.

НАТАША КАНДИЋ: Није у Бијељини био.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Из Бијељине је долазио.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, он је човек из Бијељине, а иначе, високи функционер у МУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви да се изјашњавате, молим Вас, само питања.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте имали пријатеље међу Муслиманима?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нисам чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте имали пријатеље међу Муслиманима?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Јесам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да нам неког наведете?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, могу.

НАТАША КАНДИЋ: Некога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, молим Вас да ширимо заиста, стварно.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, зашто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на коју околност, везано за ове људе из Челопека, питао је колега. Да ли сте знали неке Дивичане то је питао, то смо питали и за ове друге ми нисмо, за Бубицу, питали смо за људе који су у оптужници. А сада то питање, да ли је овај сведок имао пријатеље Муслимане, стварно нам није важно које је имао пријатеље.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Имао сам и тог Бегу и Бубициног оца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја да питам, да ли сте имали некога ко је погинуо, да сте чули да је изгубио живот у Зворнику, то би могло да буде питање?

НАТАША КАНДИЋ: Управо тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то нисте питали.

НАТАША КАНДИЋ: Онда бих питала, шта је било са њима, да ли зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте толико ширити. Да ли знате, где је тај човек изгубио живот?

НАТАША КАНДИЋ: Постоји једна људска димензија у овоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате некога да је изгубио живот у Челопеку, у Дому културе?

НАТАША КАНДИЋ: Који је убијен, није изгубио живот на ратишту, убијен је тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нормално, подразумева се.

НАТАША КАНДИЋ: Није нормално, изгубити живот је једно, бити убијен је друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте мени стварно да пребацујете, ако мислите стварно да сам, реците.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам сада поименично у Дому ко је, а камоли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате да је страдао неко у Дому, а да сте га Ви знали?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Што се тиче у Дому не знам, вероватно сам их знао, јер Дивич је близу ту, али не знам ко је страдао, нити ко је био, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неком другом овом објекту где су заточени Муслимани, да ли сте знали некога лично да је страдао, да сте чули да је страдао?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, има из мог места, на 'пример, из Тршића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је страдао из Вашег места?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Има Уремовић Шахман један, то су моји пријатељи који су ми кућу правили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чује се.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Шахман Уремовић који смо и кућу правили заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он страдао?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Он је страдао у Техничком школском центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је други поступак, други предмет, ја не могу стварно да водим овде истрагу, заиста, нема ни, мислим стварно ни овлашћења, ни времена, ни ничега.

НАТАША КАНДИЋ: Такође бих Вас питала, значи то до краја јула, да ли Ви уопште долазите до неких података о томе да има убистава, не знам, поменули сте малопре да знате да је Пиварски био у Дрињачи, да ли чујете шта, да ли има убистава у Дрињачи, да ли има у Школско-техничком центру, да ли има у Чelopeку, у «Новом извору»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саслушан је сведок везано за Школски центар, у истрази.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли подносите извештај?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја не подносим, јер нисам ни био на лицу места, нити сам био задужен тада. Сада, ко је био задужен за обезбеђење објеката и затворе, вероватно су подносили.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли Вам је некада Средо Вуковић пријављивао нешто, неке незаконите радње или?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Мени није.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли Ви знате за нека кривична дела која су вршена?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, једино то што је Средо Вуковић, па и то нисам знао, док и у Тузли када сам био, да су из Суда за прекршаје, тринаест, колико их је одведено, Црни Врх да цепају дрва и да се нису вратили.

НАТАША КАНДИЋ: То у јануару 1993. године.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим да је то.

НАТАША КАНДИЋ: Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја бих само пар питања везано за ову резервну станицу милиције у школи у Чelopeку. Колико је било тамо полицајаца, да ли знате?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ни оквирно?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам, можда петнаестак до двадесет, нисам сигуран.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли су имали какве?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Имају спискови и вероватно се може то проверити.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли су имали неко наоружање?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Аутоматско оружје.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Аутоматско оружје?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да ли полуаутоматско, да ли аутоматска пушка.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је њихов једини задатак био да чувају те људе у Чelopeку?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јесте? А шта је била сметња да они те људе сачувају, сем тога што су се наводно плашили тог Репића?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, вероватно је то највећа сметња да је свако себе чувао, јер, рекао сам, то је и резервни састав, а и ми активни, нисмо ми навикли сада ни да се овако потучемо, а камоли да пуцамо, чувао себе.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је Вама познато да је та Ваша полиција или нека, тог Репића једне прилике у том периоду протерала на територију Србије и да је чак био и ухапшен у Малом Зворнику?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим да сам чуо, али нисам сигуран, да је специјална полиција.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, не, пре тога, пре, пре, пре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У мају, да ли сте чули да је нешто било, протеривање Жућиних?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да је полиција предузимала нешто и да је приведен и он?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нисам, знам за ове Гогићеве, а за њега не знам.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Реците ми, Ви сте поменули на почетку Вашег сведочења тамо, улазак тих Арканових јединица у град. Да ли Вам је познато, поменули сте Брану Грујића као руководиоца тамо те неке партије локалне СДС. Да ли Вам је познато, да ли је било неких сукоба Аркана са Браном Грујићем на том почетку? Да ли је Брано Грујић поднео неку оставку или је био смењен?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја нисам био присутан, али је се, не знам у које време, причало да је Аркан ишамарао Брану и «сведока К»², ја не знам да ли је тачно, али се причало тако.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Некако сви сведоци када дођу овде, знате, па када појам Зворник поменете, подразумевају под Зворником Брану Грујића. Када поменете СДС, подразумевају Брану Грујића, па Кризни штаб и Ви сте у једном тренутку покушали то да раздвојите, тако што сте рекли, да су неки други људи у том Кризном штабу имали одлучујућу улогу. Ја Вас питам сада, поменули сте тог Стеву Радића, па сведока тог «К»; па Митровића, Мијатовића, као неке истакнуте руководиоце, људе који су имали утицаја тамо. Моје питање би било, да ли је Вама познато да је у том периоду тај Жућа долазио у штаб и покушавао да зароби или заробљавао или покушавао да се обрачуна са Браном Грујићем? Да ли сте те приче чули?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Приче сам чуо.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Тај мај, јун, јул?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Једно време од Маринка ја мислим, колико се сећам, да сам чуо да Жућо са Браном није у добрим односима, да треба Брану заштитити, то сам једино чуо, а ја нисам био тамо.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Како, да му прети опасност од Жуће?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: У том смислу да га заштитити?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Каква је реална, да ли можете да нам кажете сада, пошто сте Ви ето полицајац дуго година пре рата и за време рата и после

² Сведок је на главном претресу рекао име и презиме заштићеног сведока

и човек који познаје те прилике, каква је реална позиција Бране Грујића била тада у Зворнику? Да ли се он шта питао тамо, да ли је његова позиција била таква да је о свему одлучивао или није или и какав је он био као човек у односу према комшијама Муслиманима, мислим, да ли знате?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Што се мене тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви о томе знате?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја не знам колико је одлучивао, колико је могао да утиче, међутим, по причи и сада и раније, ја сам рекао и на почетку, да је он ту само изабран што је председник СДС; а да су други политику водили, оне које сам набројао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли из прича да знате, а лично Ви, шта знате?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Што се тиче, а сигурно ја сада кажем, није он или јесте он, то не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте, ако нисте Ви лично.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Али претпостављам по причама овим, да је више водио Стево Радић, Јово Мијатовић, јер су препредени, јер су.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Шта то значи? Да ли то значи да су они били неки паралелни системи власти?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, не мора значити да буде паралелна, ако се ми договоримо на неком састанку једно и ја сматрам да ћемо то урадити, а вас три, четири одете, урадите другачије, ја не знам онда.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, хвала.

АДВ. МИРОСЛАВ БРОЂЕВИЋ: Поменули сте више пута те паравојне јединице, паравојска. Шта Ви подразумевате под паравојском или да будем прецизнији, да ли под паравојском Ви подразумевате добровољце из Србије?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Добровољце не, добровољци који су дошли из Србије, ако су долазили, они су се укључивали у јединице ТО или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате да се окренете према нама због микрофона.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Или војске или полиције, међутим, саме групе које су долазиле, саме дејствовале по терену, за мене су то паравојне формације. Пример, на почетку, нити Пиварски, нити Нишки, нису били укључени ни у једну, него су самостално вршљали, радили шта су хтели. То је за мене паравојска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то почетак?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, одмах по избијању сукоба. Касније су се поједини укључивали у ТО, у војску, када је се војска формирала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које и када, то је све непрецизно што кажете?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Датумски ја не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не датумски, али временски, када се Пиварски укључио, да ли се укључио?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим да Пиварски није се ни укључио, мислим да није он, не знам, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро реците ако знате, ако не знате. А Жућо, да ли се укључио?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Жућа је једно време био, јесте био под војском. Рекао сам да је био чак и командант, сам је себе укључио.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Ви сте у једном моменту рекли, милићка група, на питање суда, рекли сте да то није паравојска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чета ТО.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Чета или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чета ТО.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Рекли сте није паравојска, а у чему је то разлика, то мени није било довољно јасно, како правите ту разлику, паравојска и?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, пошто је регуларна чета ТО, вероватно се укључила овде са ТО и одмах не може бити паравојна јединица.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Добро.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: И била је смештена у касарну где је и војска била.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Колико је било те паравојске, како Ви то кажете?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не бих Вам могао рећи, било их је доста.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Колико је то доста? Доста је и 200.0'00 и 5.000, нешто одређеније мало?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не могу, може са Жућом да дође 50, за десет дана накупи још они по терену стотину, ја не знам колико има, а нисам са њим никада контактирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Жућа паравојска или не?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: На почетку, ја шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На почетку?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ма, био је Бог.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Када сте нам објашњавали ове јединице полиције, па саобраћајна служба коју је водио Ерић, колико је то било припадника, отприлике?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, рекао сам и када је судија питала, двадесет, тридесет, вероватно који.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Позорничко-патролна служба, колико?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Исто око двадесет, тридесет.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Исто двадесет, тридесет. Криминалистичко-техничка служба, инспектори?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: То је опет друга организациона јединица, зависи, некада су била три, четири инспектора, један крим. техничар, некада је било и више, не знам.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Резервни састав, колико је бројао, обзиром на те станице Тршић, Челопек, колико је то било бројчано људи?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: На почетку не знам колико је било, само знам да је.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Рекли сте да је само за Челопек, на питање колеге Шалића, да је било петнаест?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Негде у јулу, када је било ово 27., знам да је било свега укупно око 300 и нешто.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Триста и нешто?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: На почетку, не знам, било је мање људи него касније.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Помињали сте војску, мада мени то није било довољно јасно, шта сте раздвојили, шта сте подразумевали под том војском, колико је ту било људи у Зворнику, на почетку, мислим, мај, јуни месец?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам, са војском нисам имао ништа.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Ово све питам због тога што сви су они били наоружани, да ли је тако, сви ови састави?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: То Вас питам због тога, да ли остајете још увек при својој тврдњи да сте ви сви били нејаки у односу на једну групу од педесет људи, као што кажете?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, јер није то педесет, једна група педесет, а да је било и пет, они су други профил људи који су научили радити по Хрватској, што су радили и свуда. Ми смо били обични полицајци, обични људи.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сада имам питање. А добро, пошто су они такви, шта су они то урадили, чиме су они вас застрашили? Да ли је страдао неки тај стражар, да ли се одупро некоме, да ли је нешто покушао, па да је страдао, па да сте због тога били уплашени и нико није могао да реагује?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, било је, рекао сам, ја мислим у једном излагању, да су Бору Зекића, полицајца ишамарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите Бору Зекића, нас интересују ови објекти где су ови људи заточени. Ви кажете малопре, ко ће њега када он крене, да ли је кренуо неко од тих Цвијеткових стражара, па га је овај убио, па онда он више није смео?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Зато није ни хтео да га убије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је знао да ће овај да га убије, ако није ни покушао ништа? Да ли сте питали Ви Цвијетка, да ли је неко покушао да се одупре, па је онда видео да не сме?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нисам, али страх је био. И ја му не бих пришао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то страх, основани или неки имагинарни страх?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Основан, када чујеш шта ради, шта је радио по Хрватској, не бих ни ја пришао као активни полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви чули да је радио по Хрватској тај Репић? Да ли је он био у Хрватској, тај Репић?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је причао о његовим активностима?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Они то када причају између, народ прича, прилази њему, шта је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Цвијетко тражио појачање, пошто шест или осам полицајаца не може једног да обузда, двојицу?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Није, не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте му дали предлог да тражи појачање, више људи да буде?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте причали са Цвијетком, како је обезбеђен тај Дом, врата, колико има ту улазних врата, где улазе, како улазе?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Има једна врата су била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се та врата закључавала?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нису, везана жицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везана жицом?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да, да на почетку, после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама овде сведоци казују, па баш и ти стражари, да је то био катанац ту и кључ.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: После катанац али су обијали ногом и катанац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то причао?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам, ја сам то чуо тако касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете, само једном сте тамо били, сада кажете после, значи да сте још неки контакт имали?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, не, чуо сам приче да се обијало по граду, а не доле, да је се обијало ногом, што кажу, уђе, дрмне ногом, ципелом и уђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, неки нам сведоци кажу, да ли сте чули то, да они дођу и да им ови отворе врата?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нисам, али могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте чули?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нисам, али могуће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се Вама Цвијетко пожалио, да ли сте Ви њему дали неки предлог шта да ради?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ништа, рекао сам, само сам му тада рекао, напиши извештај и обавести Маринка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте му предложили да тражи појачање, да напусти службу, да тражи да се људи помере, да нешто уради?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Какву службу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам, да ли сте га нешто саветовали Ви као помоћник командира?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ништа, само тај савет је био да се обрати и напише извештај Маринку. Па, ја њега не могу саветовати преко Маринка да ја кажем, напусти ти службу или чим напустиш службу, оде он у војску, неће више бити у полицији. Ја не бих отишао у војску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са Маринком да ли сте причали о овим стварима о којима Вас ја сада питам, појачање или боља стража?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не, само оно што сам рекао да сам Цвијетку рекао да дође, онда је Цвијетко рекао да улазе тамо, да узимају новац, да туку, да, ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ништа са Маринком нисте причали о неким мерама које би могле да се предузму да се то не дешава?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Сматрао сам и да немам потребе, он је далеко био виши официр, више контаката је имао, довољно је да ја њега обавестим, а он ће схватити шта треба да уради, а да он каже да га ја сетујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, не разумем?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да не каже још да га ја сетујем шта ће он урадити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да га Ви не саветујете, да, разумем. Значи сматрали сте да нема потребе да Ви са њим о томе причате?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Он је иначе и принципијелан и кажем, када нама није дао из хотела, нема ми сто метара зграда, да идем спавати у стану, морао спавати у хотелу, а да му кажеш нешто друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, баш зато што је био принципијелан, шта је урадио?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је урадио нешто ако је толико био принципијелан?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Што се тиче тога био је принципијелан, а да ли је овамо урадио шта, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли неко од оптужених питања? Ви имате, изволите.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Добар дан. У Вашем излагању сте поменули Јасиковца као једног од командира у војној полицији.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Да.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: А знате ли, ко је тај Јасиковац, како се тај човек зове, одакле је тај Јасиковац?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја мислим Миломир Јасиковац да се зове, иначе је војно лице, редовно, активно и сада је овамо у Србији, вратио се, да ли је у Митровици, не знам тачно где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле је родом, оданде или?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Пореклом је из Снагова, Јасиковци, али је овамо живео у Србији и радио, не знам где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада, где је био?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Тада је био у војној полицији, а сада не знам, негде овамо се вратио, исто активни официр.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Још једно питање везано за Пиварског, пошто стално помињете да је Пиварски паравојна формација, страх. Да ли сте Ви чули, да ли сте били у прилици да од тог човека или било кога коме је он командовао, доживите било какву непријатност, да сте чули од неког другог на територији града Зворника да је од било кога од припадника те јединице, доживео непријатност?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ја лично нисам имао са њим контаката, али овако што сам рекао малопре, од грађана је се причало, а да сам ја видео, нисам ништа видео кога је малтретирао.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Где сте Ви били између 10. и 26. априла, пре него што је пала Кула, где сте били стационарани?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Кула?

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Да.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам да ли смо били у Стандарду или у «Алхосу»; не сећам се.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Да ли сте били у Стандарду на првом спрату?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Молим?

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: У Стандарду на првом спрату?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Могуће, не знам да ли смо у «Алхосу» или у Стандарду у то време.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Прва канцеларија када се попење на спрат, прва канцеларија са леве стране, ту је била стационарана јединица којом је командовао Пиварски, сво време до 16. маја?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не сећам се стварно, не сећам.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Ја немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли је била у Стандарду нека јединица?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Била је, та из Милића, била је војна полиција, било је војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ове јединице што спомињете, Пиварски, Жућа, Нишки?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко ту?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Могуће да су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Смештене, да спавају ту?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Могуће да их нисам ја виђао, могуће да сам ја у то време био негде на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да изјавите можда, што сте пропустили да кажете?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Уколико буде потребе, ми ћемо Вас још звати, евентуално неке још додатне изјаве и тако, суочење.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Нема проблема, ту сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да знате да смо и ми ту.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ништа не смета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали трошкове и колике и да ли тражите трошкове за долазак у суд?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте имали трошкове?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико кошта превоз?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Гориво сам насуо, од комшије 50 марака сам насуо гориво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 25 ЕУРА, да ли је тако, конвертибилне марке, да ли је то?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Ваљда је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је то довољно и за повратак?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Па, за повратак мислим за гориво јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и за исхрану, да ли тражите?

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: Тражим, ваља јести нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ПЕТКО ПАНИЋ: И 420,00 динара рампа, 250,00 или 210,00.

Сведок тражи трошкове за долазак у суд, повратак, исхрану и трошкове на граничном прелазу, путарина, па

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Исплатити сведоку трошкове у износу од 3.500,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете сада поћи, па ће Вам ти трошкови бити исплаћени. Добро, хвала.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Судија, пре него што завршите, имао бих нешто, врло кратко. Не, није везано за сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, може сведок да иде, изволите, довиђења. Тамо ће Вас колега због исплате упутити.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Ја нисам био јуче када сте одлучили да се прочитају искази, како сам обавештен, искази оштећених под псеудонимима «Г», «Д», «Ђ» и «Б».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прекјуче, да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Прекјуче, добро. А имам ту, наравно то је одлучено и сада примедба нема никакав значај, закаснела, али имам један предлог, сматрам да је целисходно. Ради се о врло значајним за овај предмет оштећенима, чије исказе заиста не можемо тек тако да ценимо у поступку, ако су саслушани од стране истражног судије, односно не истражног судије, него тужиоца у Сарајеву, а знамо да по овом члану 14-а, мислим да је, измена Закона о овом поступку, ратних злочина, да се примењује домаће право. Сведоци су саслушавани од стране тужиоца и саслушавани су сходно одредбама Закона Босне и Херцеговине. Имамо и она њихова саслушања која су проведена од стране истражитеља Хашког трибунала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисмо читали.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Да нисмо ми то читали, а иначе ти докази се онако мало цене, сматрам да је можда преурањена та одлука да се прочитају њихови искази, обзиром да постоји овај Споразум између Републике Србије и Босне и Херцеговине, постоји ова Служба за потпору оштећених, већ како се зове и постоји могућност и обавезе, ја мислим, да се они пред својим органима одазову, ако баш не могу да се, односно немају обавезу да се одазову на позив суда у Србију, али мислим да имају обавезу да се одазову суду или истражном судији Босне и Херцеговине, нисам сигуран да то баш, тужиоцу, нема везе, нисам сигуран баш да немају обавезу и да се њихово бар саслушање може обавити путем видеоконференције. Нисам сигуран да нису у обавези да се одазову на позив као сведоци од стране тужиоца Босне и Херцеговине. Мој је само предлог да се покуша још, уколико је то могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па, да сте били у понедељак, све бисте чули, а ја сам рекла да управо ти сведоци су контактирани два пута и да су одбили и да дођу и видеоконференцију, да су од тога двојица тешко психички, у тешком психичком стању и да одбијају да дођу, па их нисмо читали под 14-а, него по 337. став 1 тачка 2., а немају обавезу да дођу тамо, а што се тиче примене домаћег права, то сте у праву. Међутим, они су саслушани од стране тужиоца, значи, који тамо води истраге, уз присуство нашег истражног судије и неких од бранилаца, путем међународне кривично-правне помоћи, а на основу Европске конвенције о међусобном пружању кривично-правне помоћи у кривичним стварима и осталих прописа, међународна правна помоћ се указује према одредбама замољене стране. Уколико је она одређена у складу са одредбама замољене стране, а игром случаја се те одредбе поклапају овде, значи што се тиче упозорења и свега. Значи, ми сада њих смо покушали два пута и имате, ја сада тренутно немам код себе, али то сам прочитала, службена белешка и допис Државне агенције за заштиту и истраге, босанске, у којој децидирано стоји да ти сведоци одбијају и да дођу и да сведоче путем видеолинка. Значи, пошто су исцрпљене све те могућности, зато смо донели то решење, а нисмо још одлучили о евентуалном читању изјава сведока које су дали хашким истражитељима, а који нису били овде. Значи, ми смо користили хашке изјаве само у виду предочавања, а још увек нисмо ниједну хашку изјаву читали, сведока који је одбио да дође, а који је дао изјаву пред истражитељима, што сте ви сви на почетку предлагали да се издвоје. О томе ћемо одлучити.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Судија, ја сам, мислим на почетку овог претреса, ја мислим и пре почетка, када смо имали први онај договор или како се то сада популарно зове статутарна конференција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Статусна конференција.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Статусна конференција, ја сам и тада рекао да се противим да се евентуално читају искази сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ја сам рекла да ће то бити врло рестриктивно и дошло је време да и о томе одлучујемо.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: И мислим да ћете, то је, наравно, отом-потом, када буду цењени докази, али мислим да ту има, ту ће бити великих процесних проблема у вези са могућношћу да се то користи као доказ. Ви имате наравно своје мишљење о томе, ја имам о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам сада рекла управо на основу чега смо ми одлучили, да читамо ове који неће да дођу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Није сада време о томе, само Вам кажем то добронамерно да се евентуално покуша још једанпут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, нема више, кажите колега.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знам да ли је у реду ако браниоци приговарају на ту Вашу одлуку и о томе се изјасни тужилац, да Ви о томе не одлучујете, нормално решењем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам сада објаснила да смо ми одлучили, без сагласности.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Они износе своје разлоге зашто то приговарају, тужилац износи своје разлоге зашто се не слаже са њиховим приговором, онда Ви морате да одлучите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, одлучили смо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, Ви сте само одлучили да читате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И образложили зашто, па то је одлука.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: После тога се јавља Шалић и образлаже, сада се јавља он, образлаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам све већ објаснила, не бих поново.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ако Ви мислите да је то у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, објаснила сам да смо донели одлуку да читамо без сагласности и рекли смо због чега.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То некада није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како није било, ево га закон.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Некада, када сам ја био судија, није било у закону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви читате Закон и после тог периода?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Слабо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па онда сада прочитајте, 337. став 1 тачка 2., запишите па прочитајте. Ту пише без сагласности, али то морате да прочитате.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Укинута је пресуда «Сјеверин», судија је била укључена.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: «Подујево».

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: «Подујево», да, зато што није прибављена сагласност странака да се прочита неки исказ.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: То је друга ситуација, када су сведоци били доступни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти сведоци су били доступни, а ово се ради о сведоцима, да не објашњавамо сада којим, који су одбили да дођу, а то што Ви

кажете, ми би исто волели да они имају обавезу да дођу тамо, али опет не можемо тамо држати претрес, опет би то била изјава нека дата замолним путем.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Добро, а чему онда ова видеоконференција?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неће, они неће ни видеоконференцију, значи имамо више категорија сведока, који неће уопште, који хоће видеоконференцију, који неће ниједно ни друго, е то је та рестриктивна примена одредбе чл.337., по налажењу овог већа, наравно.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Судија, ја сам био у Сарајеву када су саслушавани сведоци и сведоци су, био је господин тужилац и они су, оштећени су показали спремност да дођу у Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли, Ви сада кажете да сам ја писала овај допис?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Не, не, зашто су они обесхрабрани, то не знам, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То боље Ви знате него ми, ако неко зна

АДВ. МИРОСЛАВ ЂРОЂЕВИЋ: Не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како бих ја знала зашто су обесхрабрани, ево, па нисте били ту у понедељак, колега, нисте били ту, у понедељак сам прочитала још два сведока, страх од последица сведочења, а ко може да нам објасни зашто имају страх, ја стварно не знам. То за оштећене причамо, имају страх од последица сведочења.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Данашњи главни претрес СЕ ПРЕКИДА, а исти ће се НАСТАВИТИ

28. јуна 2007. године, са почетком у 9,30 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА